

A REFORMÁCIÓ

54. évfolyam 6. szám

Hírnöke

Egy Nép
ELŐKÉSZÍTÉSE

Imaheti felolvasás – 2013. December 6–15.

Tartalomjegyzék

- 1. Egy választott nemzetség**
A kiválasztottság nem semmittevést jelent, hanem önmagunk átadását! 4
 - 2. Zászlóvivők**
Isten a hűség zászlóját helyezte kezünkbe – magasban tartjuk-e? 8
 - 3. Az elragadtatásra készülők éttrendje**
A mennynek tökéletes terve van számunkra – miért akadályozzuk meg ennek megvalósulását? 12
 - 4. Fügefalevelek vagy báránygyapjú**
A külső megmutatja a belsőt. 16
 - 5. A kék zsinór:**
Öltözet a Mester érkezésére 20
 - 6. A Nyugalomnap**
A megszentelődés magában foglalja Isten szent óráinak helyes eltöltését. 24
 - 7. Dolgozz, míg nem jön az éj!**
A lelki tunyaság megöli a lelki tapasztalatokat. Itt az idő az ébredésre! 28
- Van-e ruhád?**
Vers 32

Ima az előkészületért

Amikor a gyerekek hosszú ideig utaznak, gyakran felteszik a kérdést szüleiknek: „Már majdnem ott vagyunk?”

Mi, mint Isten gyermekei, hasonlóképpen szeretnénk tudni: „Már majdnem ott vagyunk? Már majdnem ahhoz a ponthoz érteztünk, amikor Urunk eljön, hogy a mennyei Kánaánba vigyen bennünket?”

Ez attól függ, hogy mennyire függünk Tőle! Mennyire maradunk meg Megváltónk szeretetében? Milyen szoros Vele a kapcsolatunk? Milyen mértékben használjuk ki kegyelmét a mindennapi életünkben? Milyen hűen tükrözzük vissza képmását?

Egy év ismét majdnem eltelt, és egy újabb imahét következik. Sok mindenért lehetünk hálásak Istennek. Urunk valóban azt akarja, hogy anélkül térjünk vissza Hozzá évről évre, hogy őszintén arra törekedtünk volna, hogy jellemünk Krisztus hasonlatosságára változzon át? Imádkozunk, hogy ez egy meghatározó imahét legyen mindannyiunk számára!

Kérlek, ne feledkezzetek meg arról, hogy
december 14. szombat: ima- és böjtnap
december 15. vasárnap: különleges adakozás
új misszióterületekre.

Emlékezzünk meg azokról is, akik magányosak vagy idősek, és törekedjünk ezeket az olvasmányokat hozzájuk is eljuttatni.

„Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, és még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk. De tudjuk, hogy ha nyilvánvalóvá lesz, hasonlókká leszünk Őhöz; mert meg fogjuk Őt látni, amint van. És akiben megvan ez a reménység Ő iránta, az mind megtisztítja ő magát, amiképpen Ő is tiszta” (1 János 3:2-3).

A Hetednap Adventista
Reformmozgalom
Hivatalos Gyülekezeti
Kiadványa

„A kor amelyben élünk
megújító tevékenységre szólít.”
— *Bizonyágtételek, 4. kötet, 488.*

Szerkesztő: D. P. Silva
Szerkesztői munkatárs: B. Montrose
Tervezők: D. Lee

A kiadvány eredeti címe:
THE REFORMATION HERALD®
(ISSN 0482-0843)

A kiadvány írásai a Biblia tanításain keresztül
gyarapítja azok lelki életét, akik szeretnék
jobban megismerni Istent.

Angol nyelven kiadja: Seventh Day
Adventist Reform Movement General
Conference, P. O. Box 7240, Roanoke,
VA 24019-0240, U.S.A. **Web:** <http://www.sdarm.org> **e-mail:** info@sdarm.org

Nyomtatta és terjeszti:

Hetednap Adventista Reformmozgalom
Magyarországi Területe. 2146
Mogyoród, Gödöllői út 201.
www.hnarm.hu, e-mail: info@hnarm.hu
Tel: 30/697-2610

Nyomatás készült: Editura Păzitorul

Adevărului Str. Morii, Nr. 27. 505200,
Făgăraș - Jud. Brașov
Tel. 0268 213714, Fax 0268 214111,
www.azsmr.ro, **e-mail:** info@azsmr.ro
ISSN 1222-8532

Egy nép előkészítése

A jelképes Illés, a nagy reformátor, Krisztus második eljövetele előtt el fog jönni, hogy „az atyák szívét a fiakhoz fordítsa, a fiak szívét pedig az atyákhoz” (Malakiás 4:6). Ebből láthatjuk, hogy az újjászületés és reformáció munkája otthon kezdődik.

„Akik a kegyelem utolsó üzenetét hirdetik a világnak, tekintsék kötelességüknek, hogy megtanítsák a szülőket az otthoni hitéletre. A reformáció nagyszerű munkája azzal kezdődjön, hogy az apák és anyák elé tárják Isten törvényének elveit. Ha megértetjük a szülőkkel Isten törvényének igényeit, akkor meggyőzzük őket az engedelmesség kötelességéről. Akkor felismerik majd felelősségüket nemcsak maguk, de gyermekeik iránt is. Mutassunk rá arra, hogy csak egyetlen úton védhetjük meg magunkat a világot pusztulásba sodró gonoszságtól – ha engedelmeskedünk Isten szavának.” – *Bizonyságtételek*, 6. kötet, 119.

Krisztus első eljövetelére készülve a prófétikus Illés – akit Jézus Keresztelő Jánossal azonosított (Máté 11:11-14) – „ő előtte járt az Illés lelkével és erejével, hogy az atyák szívét a fiakhoz térítse, és az engedetlenséget az igazak bölcsességére, hogy készítsen az Úrnak tökéletes népet” (Lukács 1:17).

Hasonlóképpen ezen utolsó napokban Isten népének az a misziómunkája, hogy egy népet készítsen el Krisztus dicsőséges második eljövetelére. Az isteni kegyelem által ezek a „reformátorok” és „helyreállítók” kell, hogy felhívják az emberek figyelmét az isteni intézményekre, amelyek Édenben lettek megalapítva: az Isten alapelve szerint való házasságra (1 Mózes

1:27), az eredeti étrendre (29. vers), és a hetedik napi szombatra (1 Mózes 2:1-3). Ezek azok az intézmények, melyeket helyre kell állítani abban a folyamatban, melyben egy különleges nép készül elő, hogy az Urat dicsőségben fogadja.

Péter apostol arról a munkáról beszélve, amit „az Úr nagy napja” – a próbaidő lezárása – előtt be kell fejezni, kijelenti: „Bánjátok meg azért és térjete meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek, hogy így eljőjenek a felüdülés idei az Úrnak színétől. És elküldje a Jézus Krisztust, aki néktek előre hirdettetett. Kit az égnek kell magába fogadnia mind az időkig, míglen újjátermetnek mindenek, amikről szólt az Isten minden ő szent prófétájának szája által eleitől fogva” (Apcs 3:19-21).

Három fontos lépés:

1. Bűnbánat, ami a bűn miatti szomorúság és az attól való elfordulás.

2. Megtérés „a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata” (Róma 12:2).

3. „A bűnök eltörlése” egy lényeges feltétel ahhoz, hogy a Szentlélek „felüdítő” keresztsége Isten népére áradjon, mielőtt Isten munkája befejeződik a földön.

Az apostol azt mondja, hogy Krisztusnak a mennyben kell maradni, „míglen újjátermetnek mindenek”.

Ezért „korunkban, közvetlen Krisztus második eljövetele előtt Isten embereket hív, akik népet fognak felkészíteni helytállni az Úr nagy napján. Ma is pontosan olyan munka vár elvégzésre, amelyet János végzett. Az Úr üzenetet adott nép-

ének választott eszközein át, s elvárja, hogy valamennyien hallgassanak a küldött intésekre és figyelmeztetésekre. Krisztus nyilvános szolgálatát megelőző üzenet ez volt: Térjete meg, vámszedők és bűnösök, térjete meg, farizeusok és sadduceusok, 'mert elközelített az Isten országa'. Üzenetünk ne a béke és biztonság üzenete legyen. Mint Krisztus közeli megjelenésében hívó népnek, határozott üzenetet kell hordoznunk - 'Készülj Istened elé!'

Üzenetünk legyen olyan közvetlen, mint Jánosé volt. János királyokat dorgált meg gonoszságukért. Bár életét veszélyeztette, de az igazság soha nem halkult el ajkán. Nekünk is hűségesen kell ma végeznünk munkánkat.

A csaknem általános hitehagyásnak mai időszakában Isten felszólítja hírnökeit, hogy Illés lelkületével és erejével hirdessék törvényét. Amint János Jézus első eljövetelére készítve a népet, a Tízparancsra hívta fel figyelmüket, úgy kell nekünk is határozott hangon hirdetnünk az üzenetet: 'Féljete az Istent és néki adjatok dicsőséget, mert eljött az ő ítéletének órája' (Jelenések 14:7). Illés prófétát és Keresztelő Jánost jellemző komolysággal kell törekednünk elkészíteni az utat Krisztus második eljövetelére.” – *A Te Igéd Igazság*, 110.

Az Úr adja nekünk csodálatos kegyelmét, hogy előkészítsünk egy népet az Ő közeli eljövetelére!

Egy választott nemzetség

Összeállítás E. G. White írásaiból

Olyan nép kell legyünk, amely különbözik a világtól. A világ tekintete rajtunk függ, és sokan figyelnek bennünket, akikről nem is gondolnánk. Vannak olyanok, akik tudnak valamit az általunk képviselt tanításokból, és megfigyelik jellemünkön hitünk következményeit. Meg akarják tudni, miféle hatást gyakorolunk másokra, és hogyan viseljük magunkat ebben a hitetlen világban. A mennyei angyalok is figyelnek minket. „Látványossága lettünk a világnak, úgy angyaloknak, mint embereknek” (1. Korinthus 4:9). – *The Review and Herald*, 1889. június 18.

Ne lepődj meg azon, amit láatsz!

Hát nem elég baj történik körülöttünk ahhoz, hogy felismerjük a ránk leselkedő veszélyt? Emberi roncokat látunk mindenfelé. Elhagyott családi oltárok, szétdőlt családok. Az igaz elvek érthetetlen felrúgását látjuk és az erkölcsi színvonal süllyedését. A bűnök egyre sokasodnak. Ez hozta a Földre Isten büntetését az özön-

víz idején és Sodoma pusztulásakor is. Közeledünk a véghez. Isten régóta túri már az emberek romlottságát, azonban a büntetés bizonyos. Akik a világ világosságának tartják magukat, vessenek el maguktól minden gonoszságot! Ugyanaz a lelkület támad az igazság ellen, mint Krisztus napjaiban. A bibliamunkások befektetésére – bibliai érvek hiányában – hamis vádakot koholnak azok, akik elvetik Isten törvényét. Ezt tették a világ Megváltójával, ezt teszik követőivel is. A hazugságokat igazságként fogadják majd el. – *Bizonyágtételek*, 5. kötet, 601.

Ne feledjétek: nekünk, keresztényeknek Krisztusra kell hasonlítanunk!

A hitvalló keresztények világhoz való alkalmazkodása megszegyeníti hitvallásukat és Isten ügyére is szégyent hoz. Vallják, hogy kijöttek a világból és elkülönültek, mégis olyan közel állnak hozzá öltözködésben, beszédben és cselekedetekben, hogy nincs különbség. Amíg az élet és

egészség birtokában vannak, addig sokan áldozzák fel Istentől kapott idejüket és anyagi javaikat a sajnálatra méltó halandó testük ékesítésére, és elfeledkeznek arról, hogy ezek miatt Isten ujjá bármikor megérinthei őket, és a halálos ágyba kerülnek. Ráeszmélve megváltozott helyzetükre, végzetes gyötrelmeik megrázza őket, és így kiáltanak fel: „Felkészültem-e a halálra? Elkészültem-e arra, hogy Isten ítélete előtt megjelenjek, és átmenjek a nagy vizsgálaton?” Ekkor kérdezzük meg őket, hogy mit gondolnak önmaguk díszítéséről, és hogy értik-e, mit jelent elkészülni arra, hogy Isten előtt megjelenjenek. Azt fogják mondani, hogy ha előlről kezdhethék életüket, akkor jóvátennék a múltat és elkerülnék a világ könnyelműségét, hiábavalóságait és büszkeségét, Isten dicsőségére élnének, és példát mutatnának a körülöttük lévőknek.

Miért van az, hogy csak olyan kevesen érdeklődnek örökkévaló jólétük felől, csak olyan kevesen készülnek utolsó órájukra? E világ vonzza őket,

kincsei értékesnek tűnnek előttük. Elég dolgot találnak, amivel lekötik figyelmüket, és nincs idejük elkészülni a mennyre. Sátán mindig azon dolgozik, hogy egyre mélyebb nehézségekbe taszítsa őket. Amint valaki bizonytalankodása vagy problémája megoldódik, azonnal készen áll, hogy egy másikba sodorja bele azáltal, hogy még több földi dolog iránt kelt benne szentségtelen vágyat. Így múlik el az idő, és amikor túl késő, meglátják, hogy semmi értékes dolgot nem nyertek. Árnyékba kapaszkodtak, és elveszítették az örök életet.

Sokan, akik a világ szokásait és divatját utánozzák, állítják, hogy ezt annak érdekében teszik, hogy nagyobb befolyással legyenek a világiakra. De szomorú és végzetes hibát követnek el. Ha igazi és megmentő befolyást akarnak gyakorolni rájuk, akkor éljék ki hitvallásukat, igazságos tettek bizonyítsák hitüket, és tegyék nagyon világossá a különbséget a keresztények és a világ között. Szavaink, öltözködésünk, cselekedeteink Istenről tanúskodjanak. Így tudja meg mindenki, hogy Jézussal voltunk. A hitetlenek látni fogják, hogy az igazság, melyet vallunk, szent befolyással bír, hogy a Krisztusban való hit hatással van jellemünkre. Ha az igazság javára jó befolyást szeretnénk árasztani, akkor éljük ki az igazságot, és ilyen módon kövessük az alázatos Példaképet. – *The Review and Herald*, 1882. december 12.

Magatartásunk finomítása

Abból a világosságból, amit Isten nekem adott, tudom, hogy az Úr sokkal többet tenne értünk – mint népért – ha alázatosságban járnánk előtte. Isten népének minden egyes tagja meg lesz vizsgálva és próbára lesz téve. Azt szeretnénk, ha olyan állapotban lennétek, hogy elviselhessétek Isten próbáit és ne találtsatok híjával, amikor erkölcsi értékeitek megméretik a szentély mérlegén. Azt szeretnénk, hogy folyamatosan előre és felfelé haladjatok; de ami nagymértékben akadályozza előrehaladásotokat, az az önbecsületek és véleményetek, amit a saját képességeitekről tápláltok. Ha volt valaha helye annak, hogy az ÉN meghaljon, az itt van. Lássuk énünk

„Az Úr sokkal többet tenne értünk – mint népért – ha alázatosságban járnánk előtte. ... Ha nincs alázatos és tanulni vágyó lelkületünk, akkor távol maradunk attól amire meg szeretne tanítani bennünket.”

halálküzdelmét! Halljuk haldokló sóhajtását! Az önfelmagasztalás mindig elválasztja a lelket Istentől, nem számít, hogy kiből található meg, akár azokban, akik felelős állást töltenek be, akár azokban, akik kevésbé fontos helyen vannak. Bármi, amit azért tesznek, hogy felhívja a figyelmet az énré, elvon abból a dicsőségből, amit Istennek kellene adni, és kiszárítja a lelket. Az önértzet és önelégültség ezen útja által Sátán arra törekszik, hogy törbe csalja Isten népét.

Az Úr nagyon fontos leckéket akar nekünk megtanítani, de ha nincs alázatos és tanulni vágyó lelkületünk, akkor távol maradunk attól amire meg szeretne tanítani bennünket. Mi úgy gondoljuk, hogy bölcssek vagyunk, miközben nem vagyunk azok. Úgy gondoljuk, hogy tudjuk az egész tananyagot, miközben még az abc-nél tartunk. Isten újra és újra próbára tesz minket, míg le nem győzzük szorongásainkat, vagy amíg teljesen fel nem adjuk ellenállásunkat, akaratosságunkat és önfejlésünket. Abban a veszélyben vagyunk, amikor az Úr így bánik velünk, hogy fellázadunk ellene, és elhatározzuk, hogy nem engedelmessé válunk akaratának. Komoly, ünnepélyes időkben élünk. Várjuk az ítéletet és az örökévalóság felé haladunk, és az készíti fel minket, ha mély alázatosságban járunk Isten előtt.

Voltak, akik fellázadtak a bizonyágtételek ellen, melyeket Isten küldött nekik. Készek voltak elismerni, hogy a másoknak adott bizonyágtételek helyesek voltak, és hogy rámutattak az igazságra testvéreik ügyében; de amikor a saját hibáikat feltárták, és a saját tévedéseikre mutattak rá, kijelentették,

hogy ez nem lehet igaz. Önigazultságuk ruháival takarták be magukat, és ezt mondták: „Ez nem rám vonatkozik.” Farizeusi szellem keríti hatalmába az embereket, akik állítják, hogy hisznek az utolsó napokra szóló igazságban. Ők önelégültek. – *The Review and Herald*, 1889. június 18.

Örködjünk gyermekeink felett!

Miként az izraeliták is otthonaikban tartották gyermekeiket a csapások ideje alatt, úgy a veszedelmek mai idején is tartsuk gyermekeinket külön, megkülönböztetetten a világtól. Tanítsuk meg nekik, hogy Isten parancsolatai sokkal többet jelentenek, mint gondolják. Akik azokat megtartják, semmiben sem követhetik és utánozhatják a törvény áthágóit.

A szülők tanúsítsanak tiszteletet Isten szava iránt, engedelmeskedve tanításainak. Ahogyan egykor az izraelitákhoz szólt, ugyanúgy szól a szülőkhöz napjainkban is: „Ez ígék... legyenek a te szívedben. És gyakoroldjad ezekben a te fiaidat, s szólj ezekről, mikor a te házában ülsz, vagy mikor úton jársz, és mikor lefekszel, és mikor felkelsz. És kössed azokat a te kezre jegyül, és legyenek homlokötőül a te szemeid között. És ird fel azokat a te házádnak ajtófeleire, és a te kapuidra” (5. Mózes 6:6-9).

E világos utasítás ellenére Isten népe közül sokan megengedik, hogy gyermekeik állami iskolába járjanak, ahol a romlott erkölcsűekkel vegyülnek, s ahol nincs lehetőség a Biblia elveinek tanulmányozására. Keresztény szülők, gondoskodnotok kell arról, hogy gyermekeiteket a bibliai elvek alapján oktassák. Ne elégedjétek meg csupán azzal, hogy a gyülekezetben tanulnak a Bibliából! Ti magatok tanítsátok a Szentírást gyermekeitek-

nek, amikor leültök, amikor kimentek, amikor bejöttök, és amikor úton vagytok. Sétáljatok gyermekeitekkel sokkal gyakrabban, mint eddig tettétek! Beszélgetsetek velük! Tereljétek gondolataikat a helyes irányba! Amint ezt teszitek, Isten világossága és dicsősége otthonotokban lakozik. De hogyan várhatjátok az Ő áldását, ha nem tanítjátok helyesen gyermekeiteket? – *Kiadatlan Bizonyágtételek, 224-225.*

Szülők, amikor a büszkeség példáját mutatjátok gyermekeiteknek, olyan magot vetek, ami kikel és gyümölcsöt hoz. Amit vetek, azt aratjátok majd. Az aratás bőséges és biztos lesz. Könnyebb a büszkeség, mint az alázatosság leckéit tanítani. Sátán és angyalai készen állnak, hogy hatásszá tegyék tetteiteket és szavaitokat, melyek arra bátorítják gyermekeiteket, hogy a világ divatját utánozzák, és büszkeségükben a megszenvedetlen társadalommal vegyüljenek össze. Óh szülők, ilyen módon tövist ültettek a saját szívetekbe, ami miatt gyakran aggodalom fog titeket emészteni. Amikor ellensúlyozni akarjátok a szomorú leckéket, amiket gyermekeiteknek tanítottatok, majdnem lehetetlennek fogjátok azt találni. Talán megtagadjátok tőlük azon dolgokat, amelyek kielégítik büszkeségüket, de azok még mindig a szívükben élnek, és semmi sem tudja megsemmisíteni azokat, csak Isten élő és erőteljes Lelke. Amikor megtalálja a szívhez vezető utat, úgy fog működni, mint a tisztító tűz, és a büszkeség és a világ szeretete eltűnik.

Ha rá nem eszméltek gyermekeitek örökérvényű érdekeire, akkor biztosan elvesznek hanyagságotok miatt, és annak az esélye is nagyon kicsi, hogy a hűtlen szülők megmeneküljenek. A szülők életének példaadónak kell lenni. Szent befolyást kell gyakorolniuk családjukban. Amennyiben fontosnak tartják gyermekeik örökévaló érdekeit, úgy meg kell feddeniük, hűségesen meg kell feddeniük büszkeségüket, és nem szabad egyetlen szóval vagy tettel sem bátorítaniuk azt. – *The Review and Herald, 1882. december 12.*

Szülők, kérlek titeket Krisztusért és drága gyermekeitekért, hogy tanít-

sátok őket, hogy Isten igényt tart rájuk, és hogy teljesen készeknek kell lenniük bármilyen munkára. Oktassátok, neveljétek őket, hogy egyedül Isten dicsőségét nézzék. Hitünk alapjaival tisztában kell lenniük, hogy növekedhessenek a kegyelemben. Tanítsátok őket, hogy Krisztus iskolájának tanulói lehessenek és a Szentírás ismeretéhez juthassanak kihasználva a kegyelem minden eszközét, hogy ily módon szeretetük mind jobban és jobban bővelkedjen és csak kiváló dolgokat helyeseljenek. – *The Review and Herald, 1884. január 8.*

Jézus, a dicsőség Királya, aki életét adta, hogy megváltson minket, töviskoronát viselt. Így volt a mi Mesterünk szent feje felékesítve. „És ő megsebesített bűneinkért, megrontotta a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az ő sebeivel gyógyulánk meg” (Ésaiás 53:5). Mégis éppen azok, akik vallják, hogy Jézus kifolyt vére által megváltattak, utat engednek a büszkeségnek önmaguk dicsőítésével, és még mindig azt állítják, hogy a szent, alázatos, önmegtagadó Példakép követői. Óh, bárcsak úgy látnák ezt a dolgot, mint ahogy Isten látja!

Izrael alszik, és büszkeség, divat és világiasság van sorai között. Ezen dolgok miatt fordult el Isten népétől, és zárta el előlük a bárkát. Ha az igazság megérinti a szívüket, akkor az a világ halálát okozza bennük. Azután abahagyják a külső cicomázást, és ha meghaltak a világnak, nem fogja őket a hitetlenek nevetése, gúnyolódása és megvetése rosszul érinteni. Égető vágyat fognak érezni, hogy elkülönüljenek a világtól úgy, mint Mesterük. Nem fogják a világ büszkeségét, divatját és szokásait utánozni. Mindig az a nemes cél lebeg szemük előtt, hogy Istent dicsőítsék, és hogy a halhatatlan örökséget elnyerjék. Ezen reménység majd elnyel minden világi jellegű dolgot. Istennek olyan népe lesz, amely a világtól elkülönült és különbözik attól. Ha valaki átadja magát a világ divatjának követésére, Isten nem ismeri el gyermekének többé. Azt mutatják, hogy idegenek a kegyelem számára, idegenek a szelíd és alázatos Jézus számára. Ha megismerték volna Őt,

akkor méltóan járnának Vele.

A formai vallásosság senkit sem ment meg. Mindenkinek mély és élő tapasztalattal kell rendelkeznie. Ez az egy fogja megmenteni őket a nyomorúság idején, ami előttünk áll. Ekkor a munkájuk meg lesz próbálva, hogy milyen az. Ha aranyból, ezüsből és drágakövekből áll, el lesznek rejtve, mint ékkövek, az Úr ékszeres dobozában. De ha fából, szénából és pozdorjából áll, semmi nem tudja megvédeni őket Jehova haragjának hevétől.

Sokan másokhoz mérik magukat, és életüket mások életével hasonlítják össze. Ennek nem kelleme így lenni. Senki más, csak Krisztus mutat nekünk példát, és mindenkinek igyekeznie kell, hogy kiemelkedjen abban, hogy Őt követi. Vagy Krisztus, vagy az ellenség munkatársai vagyunk. Vagy Krisztussal betakarítunk, vagy nélküle széjjelszórunk mindenfelé. A mi döntésünk, hogy őszinte szívű keresztények vagyunk, vagy egyáltalán nem vagyunk azok. Senki nem fog belépni a mennybe áldozathozatal nélkül. Azok nyerik el az örökéletet, akik hajlandók azért áldozatot hozni és mindent feláldozni. Így lesz értéke az áldozathozatalnak, az én keresztrefeszítésének és minden bálvány feláldozásának. A mindent felülmúló és örök dicsőség minden földi kincset meghalad, és minden földi vonzerő eltűnik mellette. – *The Review and Herald, 1882. december 12.*

Mire összpontosítsuk gondolatainkat és beszélgetésünket?

Semmi sem méltóbb arra, hogy foglalkoztassa gondolatainkat, mint a megváltás terve. Kimeríthetetlen tárgy ez. Jézus végtelen szeretete által a bukott embernek ajánlott megváltás, a szív megszentelődése, az utolsó időre szóló megmentő igazság, Krisztus kegyelme – olyan témák ezek, amelyek felfrissítik a lelket, és örömmel gyűjtik a tiszta szívűeket. Ezt az örömet érezték az emmausi úton a tanítványok, amikor Jézus csatlakozott hozzájuk. Akik szeretik Jézust, azok örvendezni fognak: a szent gondolatokból isteni erőt merítenek. De akiknek nincs ínyükre az ilyen beszélgetés, mert jobban kedvelik az érzelgős os-

tobaságokat, azok messze távolodnak Istentől, és kihalnak belőlük a szent és nemes vágyak. Azt vélik mennyeinek, ami buja és földi. Ha a beszélgetés léha, s az emberi vonzalom és elismerés utáni sóvár vágy nyomja rá bélyegét, akkor az szerelemre vágyó érzélgősségből fakad, amely miatt sem az ifjú, sem az öszülő halántékú nincs biztonságban. Ha Isten igazsága a szívben lakó vezérelv, az olyanná lesz, mint az eleven vízforrás. Megkísérelhetik eltorlaszolni, elfojtani, de akkor máshol bukkan majd elő – él, és lehetetlen elnyomni. A szívben lakó igazság az élet kútfeje. Felfrissíti a megfáradt elmét, a gonosz gondolatokat és érzelmeket pedig megzabolazza...

Isten megáldotta parancstartó népét. A támadások és a hazugságok csak megerősítik a hitben szilárdakat, akik azt a hitet védik, amelyet a szentek egyszer s mindenkorra megkaptak. De ha a törvény őrei törvénytaposókká válnak, Isten visszavonja védelmező gondoskodását, és sokan elbuknak majd a szabadosság és erkölcsstelenség miatt. Akkor pedig valóban nem állhatunk meg ellenségeink előtt. Ám ha Isten népe elkülöníti magát, ha a hívek megkülönböztethetőek lesznek a világtól, mint olyan emberek, akik igazat cselekszenek, akkor Isten lesz védelmük, és semmilyen fegyver nem fog rajtuk. – *Bizonyságtételek, 5. kötet, 600-601.*

Értékeljük különleges elhívásunkat!

Maga az Úr hozott létre egy válaszfalat a világ dolgai és azon dolgok közé, amelyeket kiválasztott a világból és önmagának szentelt. A világ nem ismeri el ezt a megkülönböztetést; ők ezt szükségtelennek tart-

ják. A mammon szolgálai minden erejükkel arra törekszenek, hogy ledöntsék a válaszfalakat és eltöröljék a szent és közönséges közötti határvonalat. Krisztus sok hitvalló követője elszánt, hogy ezt lerombolja, és hogy egyezséget kössön Krisztus és Béliál között. De Isten rendelte ezt az elkülönülést, és Ő ezt fenn fogja tartani. Az Úr határozottan megparancsolta népének az Ó- és Újtestamentumban egyaránt, hogy különbözzenek a világtól lélekben, cselekedetekben, eljárásmodban, hogy legyenek egy szent nemzet, egy különleges nép, hogy dicsőítsék Őt, aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívta ki őket. A kelet és nyugat közötti különbség sem másabb, mint a világosság és a sötétség gyermekei közötti különbség szokásokban, tettekben és lélekben.

Ez a különbség még feltűnőbb, még határozottabb lesz, ahogy az idők vége felé közeledünk. Nem a hitvallás tesz minket Isten gyermekeivé, sem nem az, hogy a nevünk be van írva a gyülekezet névsorába. Élő kapcsolatunknak kell lenni Krisztussal; egyeknek kell lennünk Vele, Lelkével betöltve, az isteni természet részeseiként, meg kell halnunk a világnak a világ szeretetével és vágyaival együtt, megújulva ismeretben és igazi szentségben. – *The Review and Herald, 1884. január 8.*

Most van az ébredés ideje!

Rövidesen különös és gyors változások fognak történni. Isten népe legyen a Szentlélek birtokában, hogy szembenézhesse nekünk kényszerhelyzeteivel s amennyire lehetséges, ellensúlyozzák a világ bomlasztó mozgalmait. Ha a gyülekezet virraszt, ha Krisztus követői vigyáznak és imádkoznak, akkor elnyerhetik a világosságot, melynek fényénél meg tudják érteni, fel tudják mérni az ellenség mozgalmait.

A vég közel! Isten felszólítja a gyülekezetet, hogy rendezzék, ami még hátra van. Isten munkatársai, hatalmat adott nektek az Úr, hogy másokat is magatokkal vigyetek a mennybe. Le-

gyetek Isten életrevaló küldöttei, a világosság közvetítői! Mennyei angyalok állnak körülöttetek, akiket Krisztus bízott meg, hogy támogassanak és erősítsék kezeteiket a lelkek megnyerésének munkájában.

Felhívom összes egyházterületünk gyülekezetét: különüljete el a világtól s legyetek megkülönböztethetők – a világban éltek, de ne legyetek annak részei! Tükrözzétek a világosság napjának ragyogó sugarait! Legyetek tiszták, szentek, szeplőtlenek! Hittel vigyetek fényt a föld minden útkeresztződésére és mellékösvényére.

Gyülekezetünk tagjai, ébredjete fel, mielőtt örökre késő lenne! Mindenki vegye fel a maga munkáját s védelmezze az Úr nevét, kiről nevezve van. A lustaság és hitelenség helyét foglalja el a szilárd hit és buzgó istenfélelem. A vallásos szolgálatok nem lesznek többé unalmasak, s az igazság gyönyörűséget hoz számunkra, ha hittel ragadjuk meg Krisztust. Társas összejöveteleinket, melyek most egyhangúak és élettelenek, életre kelti majd a Szentlélek. Naponta gazdag tapasztalatokban részesültök, amikor gyakoroljátok a kereszténységet, amit vallotok. Bűnösök térnek majd meg. Az igazság szava megérinti őket, s azt mondják majd, amit azok mondtak, akik Krisztust hallgatták: „Csodálatos dolgokat láttunk és hallottunk ma.”

Annak tudatában, hogy a gyülekezet mit végezhetne el, ha megtenné Isten szabta köteleességét, mégis tovább alszanak-e a hívők, vagy ráébrednek a megtiszteltetésre, melyet Isten könyörületos gondviselése ruházott rájuk? Felveszik-e az öröklött felelősséget, befogadják-e a jelen világosságot s átérzik-e szükségét, hogy felkeljenek szembenézni a sürgős kényszerhelyzettel, mely most mutatkozik? Jaj, bár csak mindenki felriadna s megmutatná a világnak, hogy hitük élő hit; hogy létfontosságú kérdés mered a világ elé; hogy Jézus hamar eljön. Hadd lásák az emberek, hogy igazán hisszük, hogy az örökkévalóság mezsgyéjén járunk. – *Bizonyságtételek, 6. kötet, 436-437.*

Zászlóvivők

Itt az ideje, hogy elmélkedjünk az Úrról, amikor szívünkben vágyat kelthet, hogy ma jobban, mint valaha, együttesen, fel tudjuk emelni az igazságot, amit Isten adott nekünk a föld történelmének ezen utolsó napjaira, melyben élünk. Az egyház válságos és döntő pillanathoz érkezett, melyben fel kell öltöznünk Isten fegyverzetébe, hogy felismerjük Sátán hatalmas munkáját és gonosz erőit, amelyek szövevényes kísértésekkel áradnak a világra, hogy törbe csalják és pusztulásba vezessék az emberiséget.

Imádkozzunk Istenhez, hogy ezen imaheti felolvasás mély és komoly önvizsgálat ideje legyen számunkra, és ez az alkalom többet jelentsen csupán egy unalmas olvasásnál, ne-hogy igazi lelki tapasztalat nélkül érjünk az olvasmányok végére. Nem! Sőt inkább ezekben a napokban teljes szívvel és erős elhatározással törekedjünk, hogy életünket, családjunkat, és mindenünket, amink van, Isten szerető kezébe helyezzük, hogy Ő vezessen minket most és mindörökké. Ámen.

Az örökkévalóság határán

Ahogy letekeredik a prófécia könyvtékercse előttünk, a nagy VAGYOK világosan megmutatja, hogy elértük az örökkévalóság határát. Mi most a föld történelmének alkonyán élünk. Csak egy keskeny vonal választ el minket az örökkévalóságtól. Minden idők legdöntőbb pillanatában élünk. Az Ihletés tolla világosan kijelenti: „A vég idejében élünk. Az idő rohamosan teljesedő jelei hirdetik, hogy Krisztus eljövetele küszöbön áll. Komoly és fontos napokban

élünk. Isten Lelke lassan, de biztosan elhagyja a földet. Isten kegyelmének megvetőire már most csapások zúdulnak. Szárazon és vízen baljós szerencsétlenségek követik egymást. A társadalom nyugtalan. Háborús hírek járnak. Mindez a leghatalmasabb események közeledését jósolja.” – *Bizonyságtételek, 9. kötet, 3.*

Isten népének állapota az utolsó napokban

Majdnem 2000 év telt el a történelemben azon dicsőséges pillanatotól, amikor a világ Megváltója tizenkét embert hívott el, hogy Vele járjanak földi szolgálatában. Ez volt a kezdete annak, amit később keresztény egyháznak hívtak. Milyen ünneplés jelenet! Milyen fenséges munka kezdődött akkor! Milyen öröm dobogtatta meg a Mester szívét, amikor születő egyházát látta! Biztos, hogy Jézus szemei abban az időben egyháza hosszú történelmét szemlélték a jövőben, egészen addig az időig, amikor vissza fog jönni, hogy összegyűjtse övéit, és elvigye őket a hajlékokba, amit ősidők óta megígért gyermekeinek. Hogyan tekint az Úr maradék népére ezen utolsó napokban? Mit érezhet érzékeny szíve jelenlegi állapotunk miatt? Valószínű, hogy a szerető Megváltó szomorúságot és aggodalmat érez, látva jelenlegi helyzetünket, egy olyan népét, akikre ezen utolsó napok komoly igazságait bízta. Erről gondolkodva vizsgáljuk meg jelenlegi állapotunkat, és őszintén kérdezzük meg magunktól: Hűségesen bemutatjuk-e Őt, Aki minket az Ő népének nevez? Cselekedeteink világosan kifejezik-e, hogy abban a világoSSágban élünk, amit Isten

Összeállítás a Bibliából és a Prófétaság Lelkének írásából D. Guzman megjegyzéseivel

adott nekünk? Van-e világos határvonal és éles ellentét a hitetlenek – a világiak – között és közöttünk, akik valljuk, hogy Isten maradék népe vagyunk? Szomorúan azt kell mondanunk, hogy ma az egyházban szinte semmi nincs abból, ami hasonlítana a Jézus által alapított első keresztény gyülekezethez. Az évek múlásával változott az egyház, és fokozatosan közelebb került a világhoz. Nagy aggodalommal és nyugtalansággal látjuk és halljuk a fiatal vezetőket, akik a gyülekezet gyarapodására vágyakozva megtűrik a világ divatját és szokásait Isten népe között, akik Immánuel véráztatta zászlójának hordozására hívtak el. Intézzünk buzgó felhívást fiatal vezetőinkhez, akik a munka szívében vannak – még azokhoz is, akik kis gyülekezetekben dolgoznak szerte az egész világon: Igyekezzünk nem leengedni a zászlót, hanem inkább felemelni! Ezt a zászlót – ezt a színvonalat – az Úr helyezte kezünkbe, és azt parancsolja, hogy nagyon, nagyon magasan tartsuk.

A maradék zászlója

Mi Isten maradék népének zászlója? Minden bizonnyal az a zászló, amit az isteni Gondviselés helyezett kezünkbe, amely így szól: „Itt van a szenteknek békességes türése, itt, akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét!” (*Jelenések 14:12*). „Az első és a második angyal üzenetét felölelő harmadik angyal üzenete a mi időnknek szól. Magasra kell emelnünk a lobogót, melyen ez a felirat áll: 'Isten parancsolatai és Jézus hite'.” – *Counsels on Health*, 357.

Isten felszólít minket, hogy tűzzük magasra zászlónkat és dolgozzunk együtt

„Az Úr felszólít mindnyájunkat, hogy emeljük magasra a zászlót, melyen az a felirat olvasható: 'Itt vannak, akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét.' Az Úr felhívja népét, hogy dolgozzék tökéletes összhangban. Felhívja az egészségügyi misszióval foglalkozókat, hogy legyenek egyek az igehirdetőkkel. Felhívja az igehirdetőket, hogy egyesüljenek az egészségügyi misszióval foglalkozókkal. S felhív-

ja a gyülekezetet, hogy vegye vállára kijelölt kötelességét, és emelje magasra a valódi reform zászlóját a maga területén, s tegyék szabaddá a képzett és tapasztalt munkásokat, hogy új területekre léphessenek be. Egyetlen csüggesztő szót se szóljunk senkihez, mert ez elszomorítja Krisztust és igen-igen tesz az ellenfélnek. Valamennyien rászorulunk a Szentlélek keresztségére. Mindenkinek tartózkodnia kell a bíráló, leszló megjegyzésektől s közelebb kell húzódnia Krisztushoz, hogy átérezhesse a súlyos felelősséget, melyet Krisztus munkatársai hordanak. 'Tartsatok össze, összetartsatok', ezek a mennyei tanító szavai. Egységben az erő, széthúzásban pedig a gyengeség és vereség.” – *Counsels on Health*, 517-518.

A gyülekezeti tagok és lelkészek kötelessége

„Hűséges házról házra végzett munka legyen végrehajtva. Lelkek vesznek el a biztonság békéjében kívül. A gyülekezeti tagok emeljék fel az igazság zászlóját szomszédságukban. A lelkészek verjék fel sátraikat, és prédikálják az igazságot az embereknek hatalommal, aztán költözzenek más környékre, és hirdessék az igazságot ott is.” – *Evangélizálás*, 397.

A krisztusi magatartás

Az Úr hírnöke felhív minket: „Isten komolyan gondolja, amit mond. Csak azok fognak belépni a menny királyságába, akiknek jelleme átalakul. Mit gondolnánk Krisztusról, ha nem tanúsítana meleg szeretetet, és nem segítené azoknak, akik szükségben vannak? Mégis sokan, akik vallják, hogy az Ő követői, hidegek és részvétlenek. Csak kis erőfeszítést tesznek, hogy segítsenek azoknak, akikkel kapcsolatba kerül-

nek. Nem alakult át jellemük. Szavaik azt mutatják, hogy nem tértek meg. Nem bírnak Krisztus gyengédségével. Jellemük barátságatlan vonása, az együttérzés hiánya megmutatja, hogy elhagyták első szeretetüket. Bűbnatra és megtérésre van szükségük, mert Krisztust nagymértékben meggyalázzák önzésükkel. Ha a Megváltó a szívükben lakozna, akkor mások gyengédségei mélyen érintenék őket. Énközpontúak, nyersek, nem szívéllyesek.

Ha akkor, amikor Krisztus másodsor visszajön, olyanok lesznek, mint most – nyersek szavaikban, durvák lélekben, és szűkölködnek a krisztusi szeretet nélkül –, gyertyatartójuk ki lesz mozdítva helyéből. Nem lesznek készen, hogy találkozzanak Urukkal. Óh, bárcsak éreznék annak szükségét, hogy magukra öltsek az Úr Jézus tulajdonságait! Óh, bárcsak meg akarnák érteni, hogy mi a kötelességük felebarátaik iránt!

A názáreti Jézus nevében mondom nektek, hogy reformációnak kell lennie köztünk, mint nép között. Hacsak az emberek nem mutatják be Krisztushoz való hasonlóságukat felebarátaikkal szembeni viselkedésükben, hacsak nem engedelmessékednek a menny törvényeinek minden pontban, soha nem fognak belépni Isten városába. Senkinek nincs mentsége a bukásra. Krisztus jelleme ott van mindenki előtt, hogy tanulmányozza és kövesse azt.

„Ha valaki nem tökéletesen véggez el egy bizonyos munkát, akkor testvéreinek ízekre kell-e szedniük azt, metszön és megvetően beszélve róla? Lehet, hogy megtett minden tőle telhető legjobbat az, aki a hibát elkövette. Krisztus is így kezelte tanítványai tökéletlen munkáját? Ha Krisztus úgy bánná a tévedő emberi lényekkel, mint ahogy ők bánnak

„A gyülekezeti tagok emeljék fel az igazság zászlóját szomszédságukban. A lelkészek verjék fel sátraikat, és prédikálják az igazságot az embereknek hatalommal, aztán költözzenek más környékre, és hirdessék az igazságot ott is.”

egymással nagyon gyakran, akkor mi történne velük? Persze, mondhatjuk azt, hogy 'Inkább az élő Isten kezébe essünk, mint az emberek kezébe.' Isten túl bölcs ahhoz, hogy hibázzon, és túl jó ahhoz, hogy ártson nekünk.

Akik istentisztelettel kapcsolatos szolgálatot végeznek, azoknak meg kell szentelődniük testben, lélekben és gondolatban, különben tönkreteszik Isten munkáját és Krisztusra szégyent hoznak nyilvánosan. Mit jelent Isten Szava, amikor kijelenti, hogy Krisztus önmaga elé állít egy egyházat, úgy, hogy azon ne legyen szepelő vagy sömörgőzés, vagy valami aféle? Azt jelenti, hogy Isten népe el tudja érni és el is kell érnie a keresztény tökéletesség színvonalát. De ennek érdekében Krisztustól meg kell tanulniuk az Ő szelídségét és aláztatóságát.

Krisztus áldozata által minden gondoskodás meg lett téve ahhoz, hogy a hívő megkaphasson *mindent*, ami az élethez és kegyességhez szükséges. Krisztus jellemének tökéletessége teszi lehetővé számunkra, hogy elérjük a tökéletességet." – *Pacific Union Recorder*, 1905. február 9.

Fel kell emelnünk a szombat zászlóját

„A végső, súlyos összecsapásnak a szombatkérdés lesz a gyújtópontja. Ebben a küzdelemben az egész világ részt vesz majd. Az emberek többre becsülik a Sátán elveit, mint a mennyet kormányzó elveket. Elfogadják a hamis szombatot, melyet tekintélyének jeléül a Sátán magasztalt fel. Isten azonban rányomta pecsétjét uralkodói igényeire. Mindkét nyugalomnap magán viseli szerzőjének jelét, a kitörölhetetlen pecsétet, mely meghatározza mindkét nap felhatalmazóját. A mi feladatunk az, hogy rávezessük az embereket ennek megértésére. Bizonyítsuk be nekik, hogy életkérdés, vajon Isten országának jelét viselik-e, vagy a lázadás országáét, mert ezzel ismerik el, hogy annak az országnak az alattvalói, amelyiknek a jelét viselik. Isten elhívott minket, hogy emeljük magasra letiport szombatjának zászlóját. Nagyon fontos tehát, hogy szombattartásunk a helyes

„*Felelősséget kell éreznünk a hitetlenek iránt, hogy lelkünk tiszta legyen véruktól, amikor találkozunk velük a végső elszámolás nagy napján.*”

példát nyújtsa.” – *Bizonyágtételek*, 6. kötet, 352-353.

Önfeláldozó és alázatos szolgálatra van szükség – ami minden földi vagy egyházi becsvágytól mentes és teljesen Isten szolgálatára szentelt.

„Van egy jellemvonás, amit szeretetnek hívunk, ami arra ösztönöz minket, hogy dicsérjük embertársainkat, hízelegjünk nekik, és ne figyelmeztessük őket őszintén a veszélyekre, ne tanácsoljuk őket javukra. Ez a szeretet nem a mennyből származik. Szavainknak és cselekedeteinknek komolyaknak és őszintéknek kell lenniük, különösen azokkal szemben, akik figyelmen kívül hagyják lelkük üdvösségét. Ha valljuk, hogy Isten fiai és leányai vagyunk, akkor felelősséget kell éreznünk a hitetlenek iránt, hogy lelkünk tiszta legyen véruktól, amikor találkozunk velük a végső elszámolás nagy napján. Ha egyesülünk velük a könnyelműségben, komolytalanságban, az élvezetek keresésében, vagy bármilyen dologban, ami számúzi a komolyságot az értelemből, akkor folyamatosan ezt mondjuk nekik példánk által: 'Béke, béke; ne légy nyugtalan! Nincs okod az aggodalomra.' Ez ezt mondja a bűnösnek: 'Minden rendben lesz veled.' Óh, milyen sok könnyelműség-szerető lélek van közöttünk, akik valójában egyesülnek a bűnösökkel, és mivel társaik között nem hallható és nem látható olyan, ami a bűntudatot felébresztené, ezért nincs, ami megzavarja evilági biztonságérzetüket sem. Sokan, akik Isten fiainak és leányainak vallják, és a világ világosságának nevezik magukat, nem tükrözik vissza a világosságot a sötétségben. Ha Krisztus ezen félszívű, nemtörődöm, élvezetszerető hitvallói azok lennének, amit vallanak, akkor milyen sok jót tehetnének! ...

Az üzenet, amit Isten hűséges szolgálói hoznak az embereknek, nem hagyja őket hamis biztonságban. Olyan szavakat fognak mondani, me-

lyek cselekvésre indítják őket. Fel-szólítjuk azokat, akik Mérozt utánozzák, hogy ébredjenek fel! Menjenek dolgozni; tegyenek valamit a lelkek üdvösségéért, valamit, amivel Isten ügyét előmozdítják; és tegyék meg ezt most!" – *The Review and Herald*, 1884. január 8.

„Isten elvárja szolgálótól, hogy Immánuel fejedelem véráztatta zászlója alatt álljanak és küzdjenek ereje segítségével, hogy az igazság alapelveit tisztán és romlatlanul őrizzék meg. Soha nem szabad letérniük az önmegtágadás és alázatosság ösvényéről, melyen minden igaz kereszténynek járnia kell. Miközben így együttműködnek Istennel, kirajzolódik bennük Krisztus, 'a dicsőségnek ama reménysége' (*Kolossé 1:27*). Krisztus szelídségébe és alázatosságába öltözve az Ő szolgálatában találják legnagyobb örömeiket. A földi becsvágy elsőbbséget ad annak a vágnak, hogy a Mestert szolgálják." – *That I May Know Him*, 123.

„Isten azt akarja, hogy az Ő szolgálatában álló és az Ő lobogója alatt sorakozó emberek kifogástalan jelleműek, szigorúan becsületesek legyenek, s nyelvük ne szóljon hazugságot. A nyelv, a szem és a cselekedetek teljes egészében igazak legyenek, ahogyan Isten parancsolja." – *Gyermeknevelés*, 103.

„Elengedhetetlenül megtért igehirdetőkre van szükségünk. Az igazán megtért igeszolgálattal járó engedelmség és hatalom megreszketteté a Sionban lévő álszenteket, megfélemlítene a bűnösöket." – *Az evangélium szolgálói*, 28.

Isten megkívánja népétől, hogy szent és tiszta legyen

„Isten célja az, hogy népe megszentelt, megtisztított, szent nép legyen, világosságot árasztva a körülötte élőkre. De csak akkor lehetnek Isten dicsőségére és tiszteletére a földön, ha a zászlót felemelve tartják,

ha megmutatják, hogy az igazság – amiben vallják, hogy hisznek – igazságosagra tudja őket befolyásolni és fenntartja lelki életüket; és csak akkor, ha az igazság alapelveit mindennapi életük részévé teszik.” – *This Day With God*, 53.

„Istennek lesz egy népe, mely a világtól elkülönült és különbözik tőle. Ha a világ divatját követik, akkor nem fogja tovább gyermekeinek elismerni őket, és a világ és sötétség gyermekeivé válnak. A valóságban azok teszik félre Krisztust, akik elismerték Őt, és most idegennek tekintik a kegyelmet és a szelíd és aláztos Jézust. Ha megismerték volna Őt, akkor Hozzá méltóan járnának el. Fitalok és idősek, Isten most próbál meg titeket. Most döntitek el a saját örökkévaló sorsotokat. Büszkeségetek, hiábavaló és üres beszédetek, önzésesetek mind a mérlegre kerülnek, és a gonoszság súlya ijesztően ellentek billen. Míg a gonoszság növekszik és mély gyökeret ereszt, megfojtja a jó magot, mely a szívbe lett ültetve. Sokan azzal áltatják önmagukat, hogy jó keresztények, holott nincs egy fénysugaruk sem Jézus világosságából. Nem tudják, hogy mit jelent a szív megújulása kegyelem által. Nincs élő tapasztalatuk Isten dolgaival kapcsolatban.

Isten próbára teszi népét ezen a világon. Ez a felkészülés helye, hogy megjelenjünk előtte. Itt mindenki megmutatja, hogy melyik hatalom befolyásolja szívét és irányítja cselekedeteit. Ha ez a hatalom az isteni igazság, akkor jó cselekedetekhez fog vezetni. Felemeli a befogadóját, oly nemes szívűvé és nagylelkűvé teszi, mint isteni Ura. De ha a gonosz angyalok irányítják a szívet, akkor az többféle módon is meg fog látszani. A gyümölcse kapzsiság, önzés, büszkeség és gonosz szenvedély lesz. Csalárdabb a szív mindennél, és mindenestől gonosz. Sok hívő nem hajlandó aprólékosan megvizsgálni ön-

magát, hogy a hitben van-e, és sokan egy hamis reménység felé hajlanak. Úgy látszik, hogy véleményük szerint az igazság megvallása megmenti őket. Ha legyőzik azokat a bűnöket, melyeket Isten gyűlöl, Jézus bétér hozzájuk, velük vacsorázik és ők Vele. Azután isteni erőt nyernek Jézustól, Benne növekednek, és szent győzelemmel tudják majd mondani: 'De hála az Istennek, aki a diadalmat adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által' (1 Korinthus 15:57).

Minden keresztény előjoga, hogy örvendhessen Isten Lelke mély indításainak. Édes, mennyei béke fogja áthatni gondolataidat, és örömmel elméledsz Istenről és a mennyről. Gyönyörködsz szavának dicsőséges ígéreteiben. Előbb azonban meg kell győződnöd arról, hogy elindultál-e a kereszténység útján, hogy megtetted az első lépéseket az örök élet felé. Ne hagyd magad eltéríteni, mert örök érdekeid forognak kockán.” – *The Review and Herald*, 1884. szeptember 9.

„Amikor nem akarsz különbözni a világtól, hanem elvegyülni szeretnél abban, hogy ne látszson semmi különbség, akkor tudhatod, hogy megrészegeadtél az élet gondjaitól. Óh, mennyi önző érdek van, mennyi kötelék, mely minket e világhoz köt! De nekünk el kell vágnunk ezeket a köteleket, és olyanokká kell válnunk, mint akik Urukot várják. A világ a lelkünk és Isten közé erőlteti magát. Van-e jogunk ahhoz, hogy utat engedjünk az élet gondjainak, hogy túlterheljük szívünket? Van-e jogunk ahhoz, hogy a világ szeretete miatt elhanyagoljuk a gyülekezet dolgait és felebarátaink érdekeit?” – *The Signs of the Times*, 1886. január 7.

„Ahelyett, hogy a világhoz hasonlónak válnánk, mind jobban és jobban különböznünk kell a világtól. Sátán egyesíti és még jobban egyesíteni fogja az egyházakat, hogy mesterei erőfeszítést tegyenek Isten igaz-

sága ellen. Minden, amit Isten népe tesz, hogy támadja a világot, határozott ellentétet fog előidézni a sötétség hatalmasságaitól. Az ellenség utolsó nagy küzdelme a legelszántabb lesz. Ez lesz az utolsó harc a sötétség és a világosság hatalmai között. Isten minden igaz gyermeke bátran Krisztus oldalán fog harcolni. Akik ebben a döntő pillanatban megengedik maguknak, hogy inkább a világ oldalán legyenek, mint Isten oldalán, azok végül teljesen a világ oldalára helyezik magukat.” – *The Kress Collection*, 105.

Befejezés

Szeretnénk felhívni lelkészeink, prédikátoraink, bibliamunkásaink, vezetőink és népünk figyelmét, hogy az Istentől kapott minden erőnkkel azon legyünk, hogy megőrizzük magasztos elveinket, bármibe kerül is. Azon kegyelem által, amit Isten ad nekünk, zárjuk be az ajtót a világiasság előtt. Prédikátorok és lelkészek, világosan és határozottan ítéljünk el az igazságtól való minden elhajlást, akkor is, ha kicsinyke az, és akkor is, ha nagy árat kell fizetnünk érte. Ne engedjünk meg semmilyen világi szokást, elsősorban a családjunkban, aztán bizonyosságunk által Isten egy reformációt fog végrehajtani a gyülekezetekben, ahol dolgozunk.

„Bárcsak magához vonzana titeket az Úr, bárcsak egyénekenként belétek oltaná a felelősségtudatot, hogy olyan jellemet alakítsatok ki, amely miatt nem kell Krisztusnak szégyenkeznie, ha testvéreinek nevez titeket. Emeljétek feljebb és feljebb az erkölcsi színvonalat, s akkor mennyei áldás hangzik el rátok azon a napon, amelyen mindenki átveszi földi életének jutalmát.” – *Bizonyágtételek*, 5. kötet, 602.

Legyünk éberek és ismerjük fel a jelen napok veszélyeit; hogy felvegyük ünnepélyes kötelességeinket, és a próbaidő végéig fenntartsuk az örökkévaló igazság zászlóját, amit az Úr adott nekünk, és engedjük, hogy ez az örökkévaló igazság beragyogja a földet. Isten áldja meg népét most és mindörökké! Ámen.

„Ezekben a napokban teljes szívvel és erős elhatározással törekedjünk, hogy életünket, családjunkat, és mindenünket, amink van, Isten szerető kezébe helyezzük”

AZ ELRAGADTATÁSRA KÉSZÜLŐK ÉTRENDJE

Írta: Daniel Boarim

A legnagyobb álmom

Ha az embereket megkérdeznénk jövőbeni vágyaikról, és arról, hogy mi az életcéljuk, nagyon sokféle választ kapnánk. Természetesen az életkor és a társadalmi helyzet nagyban meghatározná ezen válaszokat. A fiatalok így szólnának: hogy elvégezzem az egyetemet, diplomát szerezzek, munkám legyen, megházasodjak és jól menjen az életem. Az idősebbek a nyugdíjba vonulást és egy jobb minőségű életet említenének. Hallottam egy idős hölgyről, akinek teljesült az a vágya, hogy öreg napjait egy kicsi, csendes tengerparti városban töltsen, és mindennap sétálhasson a tenger partján. A két szélsőség, hogy némely „utazónak” különleges céljai és törekvé-

sei vannak, míg másoknál semmilyen célkitűzést nem láthatunk. Veled mi a helyzet? Mit tervezel a jövődre nézve? Az álmodozás, a tervezgetés nem bűn mindaddig, míg álmaid nem akadályozzák meg Isten nagyszerű terveit, melyeket számodra készített. Nem nehéz megérteni azt, hogy Isten annyira szeret téged, hogy mivel előre látja a jövőt – amit te képtelen vagy meglátni – néha megengedi, hogy terveid ne valósuljanak meg. Ez fájdalmas lehet, de Ő így biztosít: „Amiket szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg se gondolt, amiket Isten készített az őt szeretőknek” (1 Korinthus 2:9). Álljunk meg egy pillanatra, és gondoljuk át, amit az apostol mondott. Ez a Biblia egyik legcso-

dálatosabb verse. Korunk a rendkívüli digitalizált világ kora, mégis a legélénkebb fantázia sem tudja elképzelni azt a pompát és annak tökéletességét, amit Isten készített barátainak. Jézus maga mondta: „Nem mondalak többé titeket szolgálóknak; mert a szolgálta nem tudja, mit cselekszik az ő ura; titeket pedig barátainak mondtattalak; mert mindazt, amit az én Atyámtól hallottam, tudtul adtam néktek” (János 15:15).

Egy összehasonlíthatatlanul jobb hely

Igen, így van: Isten készített barátainak egy csodálatos helyet, ami túlszárnyalja a legmerészebb álmainkat is. Nem igazán szükséges meg-

kérdezni, hogy ott akarsz-e lenni. Bármely válasz, ami különbözik attól, hogy „igen, természetesen ott akarok lenni”, értelmetlen lenne vagy hitetlenség, kétkedés gyümölcse. A Jelenések könyve a Szentírásban – amit tévesen a „tragédiák és rettegés” könyvének neveznek – az utolsó fejezeteiben beszél Isten barátainak végső boldog sorsáról. „És az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak” (Jelenések 21:4). Képzeljük el annak a csodálatos megvalósulását, hogy a rossz hírek egyszerűen eltűnnek a „médiából”. Természetesen, ott nem is lesz „médiá” ismereteink szerint. Az isteni technika és tudomány túlragyogja a legnagyobb emberi értelmet is.

Hogyan léphetünk be a mennybe?

A mennybe vezető út egyértelmű. Az ajtó nyitva áll. A Bibliában kétségtelenül vannak nehezen érthető dolgok, de a megváltás tudománya olyan egyszerű, hogy még egy gyermek is megértheti. „És aki szomjúhozik, jöjjön el; és aki akarja, vegye az élet vizét ingyen” (Jelenések 22:17). Szükséges szomjazni; szükséges kívánni és vágyani rá. Valóban óhajtod? De várj egy pillanatot; a „kívánság”, ami itt meg van említve, nem egy „bűvös kívánság”, hogy „nem kell mást tenni, csak vágyni és megkapod”. Ezen veszedelmes tévtannal ellentétben ez csak tevékeny, tetterős kívánság által működik. A Szentlélek ereje által a Vele való szövetségben, teljes hozzájárulásoddal és kezdeményezéssel egy új természet jön létre, ami két dologban mutatkozik meg: az önuralomban és az akaratereiben.

Bővebben kifejtve:

- **önuralom:** nem tesszük azt, ami ártalmas
- **akaratereő:** azt tesszük, ami helyes.

Más szavakkal kifejezve: határozzuk el, hogy

- **elhagyunk** mindent, ami bűnös
 - **megteszünk** mindent, ami építő.
- Észrevetted-e, hogy a „kíván” ige

„Isten helyre akarja állítani boldogságunkat, feddhetetlenségünket és jólétünket, amitől a bűn megfosztott bennünket.”

mellett ott van a „tesz” ige is? Ez a siker titka ebben az életben, és kétségtelenül ez vezet a győztes örökélethez. De van egy másik nagyon lényeges szempont is: az emberiség bűnös állapota miatt „kívánságunk” és „akaratereőnk” egyaránt elgyengült. Magunktól tehetetlenek vagyunk. Az emberi természet azonban, bármennyire is jót akar tenni, az ellenkező irányba halad (Róma 7. fejezet). Ezért mondja a Biblia: „Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a munkálást jó kedvűből” (Filippi 2:13). Ugyanitt olvashatjuk: „Félelemmel és rettegéssel vigyétek véghez a ti idvességteket” (12. vers). Csak egy mód van, hogy ezt megértsük: Isten dolgozik, és az ember együttműködik Vele. Ez egy harmonikus és csodálatos munka. Krisztussal egyesülve nincs leküzdhetetlen akadály. Hisszel-e abban a hatalmas erőben, ami a Krisztussal való egységből ered? Ez felülmúl minden gonoszt és biztosítja a győzelmet.

„Az igazság szabadokká tesz titeket”

A keresztyén élet folyamán, mennyi átalakult és megújult élet bizonyossága teszi láthatóvá azon kapcsolatot, ahogyan az ember összeköttetésbe kerül Krisztussal és csodálatos jellemével. Ezen bizonyosságok célja, hogy bemutassa számunkra, hogy Jézus miként emel ki bennünket abból a kimondhatatlan elkorcsosulásból, amibe a bűn taszított minket, és hogyan helyez vissza abba a határtalan tökéletességbe és boldogságba, melyet az első emberpár elvesztett. Mít jelent ez a gyakorlatban? A tisztaság és szentség szükségessége mellett azt jelenti, hogy a béke, boldogság és egészség útján haladunk. Jelenti a jó dolgok helyreállítását, melyektől a bűn megfosztott minket. Jelenti az elgyengítő rossz dolgok elhagyását és azon gonosz következményektől való meg-

szabadulást, amit a bűn hozott ránk és hoz még most is. Végül ez szabadságot eredményez. Pontosabban: a bűn egy káros szenvedély, ami elbűvöl, megcsal és rabul ejt. Ez csak mulandó felindultság, ami szomorúsághoz, betegséghez és halálhoz vezet. Amikor ezt felismerjük, a Krisztussal való szoros kapcsolat által az igazság szabadokká tesz minket!

A csodák csodája

Értjük-e ezt? Isten helyre akarja állítani boldogságunkat, feddhetetlenségünket és jólétünket, amitől a bűn megfosztott bennünket. Ez a megváltás tervének lényege. Sokszor visszaélünk a döntés szabadságával, melyet Istentől kaptunk, és mint akaratoss, önfejű és éretlen gyermekek, egyenesen a veszélybe rohanunk. A Krisztussal való napi közösség által lelkileg érettek leszünk, végül más szemmel fogunk látni körülöttünk mindent. Olyan folyamat jön létre, amit Pál apostol ezekkel a szavakkal ír le: „De amelyek nékem egykor nyereségek valának, azokat a Krisztusért kárnak ítéltém” (Filippi 3:7).

Sok dolog megváltozik életünkben. Kedves Olvasó, megtapasztaltad-e már ezt? A legnagyobb csoda, ami megtörténik életünkben, láthatatlan, mint a szél. Ha minden nap boldogan Jézussal járunk, és Őt szemléljük, akkor átalakulunk képmására. Ez megtörtént a tanítványokkal, és meg fog történni velünk is, ha kinyitjuk szívünk ajtaját, válasszul Jézus halk kopogására!

Milyen változás történik életünkben?

Minden a jó irányba változzon. Mindaz, amit Isten kér tőlünk, hogy hagyjuk el, ártalmas nekünk, viszont mindaz, amit kér, hogy tegyük meg, mindig üdvös. Amikor Jézus ezt mondja: „Ne tedd ezt”, „ne tedd azt”, akkor ezt érti alatta: „Igen, azt akarom, hogy sikeres légy; azt akarom, hogy győztes légy”. Olvassuk el lassan

„Ne hagyjuk rábeszélni magunkat, hogy megegyük azt, ami egészségtelen állapotba hozza testünket, bármennyire is szeretjük azt.”

és figyelmesen a következő néhány szöveget, amelyek világosan kifejezik Isten jó szándékát az egész emberiséggel szemben: „Válaszd azért az életet, hogy élhess mind te, mind a te magod” (5 Mózes 30:19). „Mert én tudom az én gondolatimat, amelyeket én felőletek gondolok, azt mondja az Úr; békességnék és nem háborúságnak gondolata, hogy kívánatos véget adjak néktek” (Jeremiás 29:11). A Biblia egyik legszebb és legmeghatóbb ígérete: „És kerestek engem és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek engem” (13. vers).

Nagyszerű végeredmény: az átváltozás

Az emberiség történelmének záró fejezetében az egész menny állandóan felkészítésünkön fáradozik. Isten tudja, hogy annak érdekében, hogy a legnagyobb próbában megálljunk, szükséges, hogy alávessük magunkat az átalakító és fegyelmező folyamatnak. Ezt úgy nevezzük, hogy „felöltözés Krisztus igazságosságába”. Egy különleges népről van itt szó, akik különleges időben élnek, különleges küldetéssel, és egy félelmetes üzenettel a világ számára – ez a száznegyvennégyezer. Van még egy másik dolog: ennek a különleges népcsoportnak egy különleges életmódot kell folytatnia.

Az elragadtatásra készülő életmódja

Mindannyian hallottuk már ezt a mondást: „A modern emberek öngyilkos életmódot folytatnak.” Micsoda értelmetlen dolog! Most megkérdezlek titeket, értelmes dolog-e, hogy az elragadtatásra készülő ugyanezt az életmódot folytassák? Van-e értelme annak, hogy étkezési, alvási szokásainkkal és rossz gondolatainkkal megsértsük az egészség törvényeit, amit Isten adott? Egyszer hallottam valakitől: „Az étkezési szokásokra vonatkozóan az a baj, hogy ezek csak ’tanácsok’ és nem ’alapelvek’. A tanácsokat vagy követik, vagy nem, anélkül, hogy valamit

tennének üdvösségük érdekében.” Mi a véleményetek erről? Gondolkozunk el ezen! Jelenések 3:18-ban ezt olvassuk: „Az tanácsolom néked (figyeljük meg: *azt tanácsolom néked*), hogy végy tőlem tűzben megpróbált aranyat...; és fehér ruhákat...; és szemgyógyító írral kend meg a te szemeidet, hogy láss.” Ezek is csak „tanácsok”? Mi történik akkor, ha nem követjük ezeket az isteni „tanácsokat”? Könnyű megérteni az ebben foglalt *döntés szabadságának* fogalmát. „Mert amit vet az ember, azt aratánda is” (Galata 6:7), és „minden szabad nékem, de nem minden használ” (1 Korinthus 6:12).

Az üdvözülendők étkezési szokásai

Mindannyian ismerjük Illés próféta történetét, de szükséges, hogy egy kicsit részletesebben tanulmányozzuk életmódját, mert a mi tapasztalatainknak hasonlítania kell az övéhez. Amint elragadtatása pillanata közeledett, Illés levetette saját természetét, és mind jobban és jobban egygyé vált Krisztus isteni természetével. Étkezési szokásai is jelentősen megváltoztak – egyszerűbbek és még egészségesebbek lettek. (Lásd 1. Királyok 17:6, 14-15; 19:6) Miért?

A válasz egyszerű: az emberekkel való kapcsolatában és életmódjában egyaránt a mennyei állampolgárságra készült. Nincs ez másként velünk sem! Étkezési szokásainknak fokozatosan egyre természetesebbé, egyszerűbbé és egészségesebbé kell válnia, ahogy történelmünk dicsőséges befejezése közeledik, vagy más szavakkal, ha valóban azt akarjuk, hogy csatlakozhassunk az üdvözülendők boldog csapatához.

„A maguk részéről többek lehetnek, mint győzők”

Szenteljünk fokozott figyelmet a következő ihletett írásra: „Ha a keresztények alárendelik testüket és a megvilágosodott lelkiismeret uralma alá hajtják étvágyukat, szenvedélyeiket, ha azt tartják, hogy tartoznak azzal Istennek és embertársaiknak, hogy engedelmeskedjenek az egészséget és életet uraló törvényeknek, akkor övék a testi és szellemi élet erő áldása. Akkor lesz erkölcsi erejük, hogy harcba szálljanak Sátánnal, és annak nevében, aki legyőzte értük az étvágyat, a maguk részéről többek lehetnek, mint győzők. Ez a hadviselés nyitva áll mindazok előtt, akik részt akarnak venni abban.” – *Étrendi és Táplálkozási Tanácsok*, 56.

Áldások, melyeket nem szalaszthatsz el!

Mindazon áldások között, melyeket Isten adott egyházának, az egyik legkülönlegesebb az egészségügyi reform üzenete. Sokat nyerünk, ha elfogadjuk, de sokat veszítünk, ha elutasítjuk. Figyelsz-e az Ihetés szavaira? Étkezési szokásainkkal és egészségünkkel való törődés hozzájárul az értelem tisztaságához és az erkölcsi erőhöz, amelyek felkészítenek és megerősítenek a gonosz elleni küzdelemre, mellyel mindannyian harcban állunk. A következő idézet még különlegesebb: „Ne hagyjuk rábeszélni magunkat, hogy megegyük azt, ami egészségtelen állapotba hozza testünket, bármennyire is szeretjük azt. Miért? Mert Isten tulajdona vagyunk. Koronát kell elnyerned, mennyet kell megnyerned és a poklot kell elkerülnöd. Krisztus szerelmére kérlek, amikor a fény tiszta és jól kivehető sugarral tündököl előtted, ne fordulj el tőle, így szólva: ezt szeretem, azt szeretem! Isten gondoskodásával és szeretetével mindegyikötöket tervezésre, vele való együttműködésre szólít fel, hogy a lélek, test és szellem felemelkedjék, nemesedjék, megszentelődjék és ezáltal Isten munkatársai lehessünk.” – *Étrendi és Táplálkozási Tanácsok, 254.*

Amik nem válnak javadra!

Érdemes kihangsúlyozni az idézet elejét: „Ne hagyjuk rábeszélni magunkat, hogy megegyük azt, ami egészségtelen állapotba hozza testünket, bármennyire is szeretjük azt.” Az eredmény egyértelmű, világos. Szereted a gyorsételeket? Értsd meg, hogy ezek nem válnak javadra! Szereted a csokoládét, a finomított és sült ételeket? Szereted a szénsavas üdítőitalokat? Mind az összes ártalmas! A lista hosszú, ezt te is ismered – de ezeket az élelmiszereket az elragadtatásra készülők étrendje nem tartalmazza. Vannak, akik azt mondják, hogy ezen hamisított ételekhez való vonzalom olyan, mint egy viszonzatlan, egyoldalú szerelem. Ezek a magas kalóriatartalmú, egészségtelen ételek csupán azt szolgálják, hogy a testet eltorzítsák és megbetegítsék. Lelkiismereted olyan nehéz lesz, mint a tes-

ted. Negatív hatással lesz ítélőképeségedre és lelki életed „finomhangolására” Ez nem több, mint „vak szerelem”. Tudtodon kívül elcsábítottak. Itt az idő, hogy véget vess ennek az egyoldalú kapcsolatnak, amiben egyedül te vagy a vesztes.

Két öröm egy helyett

Itt az idő, hogy megváltoztasd az étellel való kapcsolatodat. Határozd el, hogy csak azokat az élelmiszereket fogod szeretni, amik tényleg hasznosak számodra – a Teremtő bőségesen ellátott bennünket könnyen elérhető, egészséges és ízletes élelmiszerekkel! Ezek dupla örömet fognak biztosítani: a jó íz örömét, valamint a legnagyobb örömet – tudod, mi ez? Az az öröm, hogy jól érzed magad! Azért adta nekünk a mi szerető Istenünk az egészségügyi reform üzenetét, hogy ezáltal jó életminőségünk és kitűnő szellemi képességeink legyenek, hogy megértsük és továbbadjuk jó híreiket a világnak.

Finom korlátok

Tűzz ki célokat életedben! Válassz egy megvalósítható tervet, és kövesd azt határozottan – de különösen örömmel! Ez lesz a feladatod egészséged érdekében. Ismered a csapdákat és tudod, hogyan menekülj meg tőlük. Teljes mértékben számíthatsz Rá, Aki győzött az étvágy felett a pusztában, pontosan ott kezdve el a győzelmet, ahol első szütleink kudarcot vallottak. Bizonyítsd imával magadnak és mindazoknak, akik figyelnek téged, hogy ki irányít: Krisztus, teljes hozzájárulásoddal és kezdeményezéssel. Csak így tapasztalhatod meg az önuralom finom korlátait, szemeiddel mindig a nagyobb díjra tekintve. Más szavakkal: ne kövesd el azt az ostobaságot, hogy feláldozod a nagyobb örömet a kisebb és mulandó örömeikért!

Tehetetlennek érzed magad rossz szokásaiddal szemben?

Akkor olvasd el ezt: „A Megváltó itt élt, hogy az embernek megmutassa, hogy miképpen tud győzni. ... Mondjátok a megkísértettnek, hogy ne a körülményekre, ne saját gyengeségére és ne a kísértő hatalmára néz-

zen, hanem Isten igéjének erejére.” – *A Nagy Orvos Lábnymán, 132-133.*

Minden rajtad múlik

„Az istenfélelmet vallók közül senki se tekintse közönnnyel teste egészségét, és ne áltassa magát, hogy a mértéktelenség nem bűn.” – *Étrendi és Táplálkozási Tanácsok, 54.*

„Senki sem válhat eredményes munkássá lelki dolgokban, amíg étrendje terén nem mutat szigorú mértékletességet. Isten nem engedheti meg, hogy Szentlelke nyugodjon meg azokon, akik tudják, hogyan kellene egészségük javára étkezniük, mégis olyan ösvényhez ragaszkodnak, mely gyengíti az elmét és a testet.” – *Étrendi és Táplálkozási Tanácsok, 48.*

„Tudomásul kell vennünk, hogy az étvágy kielégítése szellemi fejlődésünknek és lelkünk megszentelésének legfőbb akadály.” – *Étrendi és Táplálkozási Tanácsok, 39.*

„Akik kielégítik étvágyukat, azoknak lehetetlen elérni a keresztény tökéletességet.” – *Étrendi és Táplálkozási Tanácsok, 20.*

„Akik utasításokat kaptak a húsételek, a tea, a babkávé, a nehéz és egészségtelen ételkészítmények káros fogyasztásáról, s elhatározták, hogy áldozathozattal lépnek szövetségre Istennel, azok nem elégítik ki étvágyukat olyan ételekkel, melyekről tudják, hogy egészségtelenek. Isten megköveteli, hogy tisztítsuk meg étvágyunkat, az ártalmas dolgokban pedig legyünk önmegtartóztatók. El kell végeznünk e feladatot, mielőtt népe tökéletesként állhatna előtte.” – *Étrendi és Táplálkozási Tanácsok, 33.*

Miért nem kezdünk el még ma egy reformációt étrendünkben és életmódunkban? Egy dolog biztos: ha azt az utat választjuk, amit Isten jelölt ki számunkra, később sajnálkozás nélkül tudunk visszatekinteni. Valóban sok dologért leszünk hálásak Istennek, és köszönetet fogunk mondani ezen csodálatos világosságért. Életbevágóan fontos számunkra, hogy amikor befejezzük az olvasást, „tökéletes népként álljunk előtte”.

FÜGEFALEVELEK VAGY BÁRÁNYGYAPJÚ

Írta: Peter Lausevic

Sok-sok évvel ezelőtt, amikor gyakorló biblia munkás voltam, egy idősebb prédikátorral számos magányos tagot és barátkozót látogattunk meg. Egyik helyen találkozni akartunk egy gyülekezeti taggal, akit még egyikünk sem látott soha, így azon gondolkodtam, hogyan fogjuk megismerni. A hallban, ahol a találkozót megbeszéltük, figyeltük az embereket, akik a liftből szálltak ki. Amint várakoztunk, egy hölgy lépett ki a liftajtón és rögtön tudtuk, hogy ez a mi testvérnőnk.

Elkülönülés

Az ok, amiért rögtön felismertük ezt a testvérnőt, az volt, hogy a ruházata különbözött az összes többi nő öltözetétől. Isten világosan kijelentette, hogy lesz egy népe, amely nagyon különbözni fog minden más néptől e föld színén. „Annakokáért menjetek ki közülük, és szakadjatok el, azt mondja az Úr, és tisztátalant ne illessetek; és én magamhoz fogadlak titeket. És leszek néktek Atyátok, és ti lesztek fiaimmá és leányaimmá, azt mondja a mindenható Úr” (2 Korinthus 6:17-18).

Amikor Isten azt mondja nekünk,

mint népének, hogy jöjjünk ki a világból és Babilonból, elvárja tőlünk, hogy teljes egészében hagyjuk el szokásait – nem csak részben. Csak akkor válhatunk valóban a Mindenható fiaivá és leányaivá, amikor elhatározzuk, hogy teljesen elkülönülünk mindentől, amit Ő gyűlöl. Azáltal érthetjük meg, hogy az Övéi vagyunk, hogy Jézus eljött erre a világra és kifizette a váltságdíjat megváltásunkért. Azonban csak akkor léphetünk be abba a különleges kapcsolatba, hogy fiai és leányai legyünk, ha önként elfogadjuk Jézus áldozatát és teljesen rábízunk magunkat. „Ha valaki én utánam akar jöni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztjét mindennap, és kövessen engem” (Lukács 9:23).

„Krisztus elvárja követőitől, hogy **vonuljanak ki a világból, váljanak el tőlük, tisztátalant ne érintsenek.** Akkor övék az ígéret, hogy a Magaságos fiai és lányai, a királyi család gyermekei lesznek. De ha nem tesznek eleget a feltételeknek, akkor az ígéret nem fog, nem tud megvalósulni rajtuk. A kereszténység pusztá hitvallása mit sem jelent az Isten szemében; de a követelményei iránti őszinte, szerény, készséges engedelmisség

– ez jellemzi fogadott gyermekeit, kegyelmének részeseit, nagyszerű mentésének alanyait. Az ilyenek különleges emberek lesznek, látványossága a világnak, az angyaloknak és embereknek is. Szembeszökő lesz különleges, szent jellemük és **vitathatatlanul elkülönülnek a világtól**, a világ szeretetétől és bűnös kívánságaitól.”
– *Bizonyágtételek*, 2. kötet, 441.

Vallási tapasztalat

Isten annyira szereti népét, hogy örökké vele akar lenni. „Ezután láték új eget és új földet; mert az első ég és az első föld elmúlt vala; és a tenger többé nem vala. És én János látám a szent várost, az új Jeruzsálemet, amely az Istentől szálla alá a mennyből, elkészítve, mint egy férje számára felékesített menyasszony. És hallék nagy szótatot, amely ezt mondja vala az égből: Ímé az Isten sátora az emberekkel van, és velök lakozik, és azok az ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velök, az ő Istenök” (Jelenések 21:1-3). El tudjátok képzelni, hogy a világegyetem nagy Istene népével akar lakni és velük akar élni az örökkévalóságon keresztül?

Ezek nem csupán egy jövőbeni

életről szóló szavak, melyekről csak vallási körökben beszélünk. Isten ve-lünk akar élni itt és most – ma. „Ma-radjatok én bennem és én is ti benne-tek. Miképpen a szőlővessző nem te-remhet gyümölcsöt magától, hanem-ha a szőlőtőkén marad; akképpen ti sem, hanemha én bennem maradtok” (János 15:4). Szentlelke által valósul meg, hogy állandó közösségben élhe-tünk Vele. „Aki meglátja Krisztus igaz jellemét, és szívébe fogadja Őt, annak örök élete van. Krisztus a Lélek által lakozik bennünk, és Isten Lelke, ha hittal befogadjuk szívünkbe, az örök élet kezdete.” – *Jézus Élete*, 323.

Az első keresztény egyház tapasztalatából sokat tanulhatunk, amint arra az időre tekintünk, amikor a késői eső teljességében a Szentlélek Isten népére ki fog áradni. Mi tette lehetővé ezeknek a keresztényeknek, hogy elfogadják a Szentlélek erejét az Ő teljességében? Miért félemlítet-ték meg ezek a viszonylag ismeretlen emberek a világot, akik minden cél-juk és szándékuk ellenére sem tud-tak egy követőt sem vonzani az új val-lásukhoz? „Az őskeresztények tagad-hatatlanul **különleges emberek** volt-ak. **Feddhethetlen életük és rendít-hetetlen hitük** állandó rosszallás-ként hatott, amely megzavarta a bű-nösök ’nyugalma’t. Kevesen voltak, és nem dicsekedhettek vagyonnal, rang-gal, sem megtisztelő címmel, de **a go-noszok félték tőlük, amikor tanítá-saikat hallották, és jellemüket meg-ismerték.**” – *A Nagy Küzdelem*, 42. Nemcsak új tanításaik keltették fel a figyelmet. Tantételeik és jellemük össz-hangja volt az, ami zavarta az egész Római Birodalmat, valamint minden kultúrát és vallást, amely találkozott ezen különleges emberekkel.

A világ megtúrt mindenféle esz-mét vagy tanítást. Azonban csak ezen elveknek volt erejük, hogy va-lójában megváltoztassák a jellemet, és ilyen erőssé tegyék. „Krisztus ide-jében az volt az ember legnagyobb becsapása, hogy az igazság pusztá igenlése már jogosultságot jelentett az üdvösségre. Az emberiség tapasztalhatta, hogy az igazság elméleti ismerete elégtelennek bizonyult a lé-lek megmentéséhez, és nem termi meg az igazság gyümölcsseit. Az úgy-

nevezett teológiai igazság iránti buz-gó tisztelet gyakran együtt jár a valódi igazság gyűlöletével.” – *Jézus Élete*, 253. Ez volt az az igazság, amit a korai ke-resztények valóban megtapasztaltak.

Mi, adventisták gyakran beszél-ünk az eljövendő vasárnapotörvény-ről, és hogy mikor fog ez a világ-ra jönni. Addig nem fog ez megtör-tenni, míg nincs oly nép, amely való-jában ki nem éli az igazságot annyira, hogy teljes mértékben Jézus éle-tét éljék nap mint nap. Addig nem, míg valóban keresztények nem lesz-nek – míg olyanok nem lesznek, mint Krisztus. Tehát igazából a kérdés, amit fel kell tennünk magunknak, ez: ’Valóban keresztény vagyok? Vagy csak hitvallásom az?’ Lehetetlen, hogy egyaránt szolgáljunk a világ-nak és Jézusnak is. „Senki sem szol-gálhat két úrnak. Mert vagy az egyi-ket gyűlöli és a másikat szereti; vagy az egyikhez ragaszkodik és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a Mammonnak” (*Máté 6:24*).

Amikor a világtól való elkülönü-lésről beszélünk, meg kell értenünk, hogy ez főként három fontos dolgot foglal magában. „Azért azt mondom néktek: Ne aggodalmaskodjatok a ti éltetek felől, mit egyetek és mit igya-tok; sem a ti testetek felől, mibe ölt-özködjete. Avagy nem több-é az élet, hogynem az eledel, és a test, hogynem az öltözet?” (25. vers). Ma-gában foglalja, amit eszünk, amit iszunk, és ahogyan öltözködünk.

Ezért az öltözködési reformról be-szélve Isten Lelke komoly felhívást intéz hozzánk: „Csak változzon meg a divat, nem emlegetik többé a ké-nyelmet. Isten minden gyermekének kötelessége feltenni a kérdést: **Meny-nyiben váltam el a világtól? Inkább viseljük el egy kis kényelmetlen-séget és maradjunk a biztos úton.** Milyen kereszteteket visel Isten népe? Összevegyülnek a világgal, osztoznak lelkületében, és úgy öltöznek, beszél-nek és tesznek, mint a világiak.” – *Bi-zyonyságtételek, 1. kötet*, 263.

Ez azt jelenti, hogy nem foglal-koznak azzal, hogy mit esznek vagy hogyan öltözködnek? „Tekintsetek az égi madarakra, hogy nem vetnek, nem aratnak, sem csűrbe nem ta-karnak; és a ti mennyei Atyátok el-

tartja azokat. Nem sokkal különbek vagytok-é azoknál?” (26. vers). Egé-szen nyilvánvaló, hogy a madarak az élelemszerzéssel foglalkoznak. Azon-ban nem ez köti le teljes figyelmü-ket. Hasonlóképpen Isten népének figyelmét sem fogja teljes mérték-ben lekötni az élelem és a ruházkodás kérdése. Ezeket mindig Isten tisztele-tére és dicsőségére fogják cselekedni. Ezen dolgok által nem engedik figyel-müket elterelni életük első és legfon-tosabb céljától, az Úrral való lelki ta-pasztalataiktól.

Az eredeti öltözet

Bármiről legyen is szó, mindig ösz-sze kell hasonlítani a jelenlegi esz-méket és szokásokat Isten eredeti ter-vével, amit népének adott. „Így szólt az Úr: Álljatok az utakra, és nézzetek szét, és kérdezősködjete a régi ösvé-nyek felől, melyik a jó út, és azon jár-jatok, hogy nyugodalmat találjatok a ti lelketeknek!” (*Jeremiás 6:16*). Jézus, amikor a földön járt, sok dolgot hely-reigazított, az eredeti tervnek meg-felelően. Ezt mondta: „de kezdettől fogva nem így volt” (*Máté 19:8*).

Amikor Isten megteremtette ős-szüleinket, minden más élőlénytől különböztek. „Az egész menny mély és örömteli figyelemmel kísérte a vi-lág és az ember teremtését. Az ember új és különálló lény lett.” – *A Te Igéd Igazság*, 3. Ők valóban Isten képére lettek teremtve. „Teremté tehát az Is-ten az embert az ő képére, Isten ké-pére teremté őt: férfivá és asszonnyá teremté őket” (*1 Mózes 1:27*).

Tekintettel arra, hogy az emberi-ség Isten képére lett teremtve, gon-dolkodtunk-e azon valaha, hogy mi-lyen ruhát visel Isten? Van-e valami-lyen öltözete? „Áldjad én lelkem az Urat! Uram én Istenem, nagy vagy te igen, ékességet és fenséget öltöz-tél magadra! Aki körülvette magát vi-lágossággal, mint egy öltözettel, és ki-terjesztette az egeket, mint egy kárpi-tot” (*Zsoltárok 104:1-2*). Igen! Isten méltóságot, fenséget és fényességet visel. Tehát biztosra vehetjük, hogy összüleink, amikor a kertben éltek, méltóságba, fenségbe és fényesség-be voltak öltözve, mert Isten saját ké-pére teremtette őket. Nagyon földies gondolkozású kép Ádámról és Évá-

ról, hogy mezítelenek voltak Éden kertjében, úgy, mint amit ma értünk a mezítelenség alatt.

Igaz, hogy valamilyen értelemben mezítelenek voltak ruha nélkül. „Valának pedig mindketten mezítelenek, az ember és az ő felesége, és nem szégyenlik vala” (1 Mózses 2:25). Azonban ez a mezítelenség különbözött attól az állapottól, amibe a bűnbeesés után kerültek. „És megnyilatkoznak mindkettőjöknek szemei s észrevehék, hogy mezítelenek; fügefalevelet aggatának azért össze, és körülkötöket csinálának magoknak” (1 Mózses 3:7). Miután vétkeztek, azonnal tudatára ébredtek, hogy elveszítettek valamit, és megpróbálták fügefalevelekkel pótolni az öltözetüket.

„Isten kioktatta ősszüleinket a tudás fájáról, és elmondta nekik Sátán bukását, és azt, milyen veszély fenyegeti őket, ha hallgatnak sugalmazásaira. Nem fosztotta meg őket attól, hogy szabadon választhassanak, egyenek-e a tiltott gyümölcsből vagy sem. Szabad erkölcsi lényeknek teremtette őket, akik vagy hisznek az ő szavának, engedelmeskednek parancsolatainak és élnek, vagy a kísértőnek hisznek, engedetlenek lesznek és elvesznek. Mindketten ettek a jó és gonosz tudásának fájáról, és a nagy tudás, amit elnyertek, a bűn megismerésére, a bűnösség érzete lett. **Az őket körülvevő fény nemsokára eltűnt.** Bűneik tudatában és **isteni fénypalástjuk elvesztésének tudatában megborzongtak és igyekeztek betakarni mezítelenségüket.**” – *The Spirit of Prophecy, 1. kötet, 40. (A Megváltás Története, 18-19.)*

Miért készítettek maguknak ruhát fügefalevelekből? Rendszeresen találkoztak Teremtőjükkel, és tudták, hogy amikor az Ő színe elé fognak lépni, fel kell öltözniük. Nem tudtak ugyanúgy fényességet ölteni magukra, mint amit előzőleg viseltek, ezért abból készítettek maguknak ruhát, amit találtak. Érdekes dolog megfigyelni, hogy minél több ember esik bűnbe, annál inkább mezítelenül akarnak Isten elé járulni – de legalábbis egyre kevesebb ruhában. Régen ezért figyeltek gondosan az emberek arra, hogy öltözetük megfelel

legyen, amikor a gyülekezetbe mentek. Manapság a gyülekezetben szűk és feltűnően mélyen kivágott felsőket látunk, melyek a mellkas nagy részét megmutatják, rövid ujjúakat és teljesen ujjatlanokat, rövidnadrágokat és rövid ruhákat. Mindez világosan mutatja, hogy érzéketlenekké váltunk a bűnnel szemben, és fügefaleveleből készült körülkötőinkben jövünk Isten jelenlétébe. Figyelemre méltó az angyalok mélyeséges tisztelete – akik soha nem vétkeztek – ahogyan elta- karják magukat, amikor a nagy Isten előtt megjelennek szent templomában. „Amely esztendőben meghala Uzziás király, látám az Urat ülni magas és felemeltetett székben, és palástja betölté a templomot; Szeráfok állanak vala felette: mindeniknek hathat szárnya vala: kettővel orcáját fedé be, kettővel lábait fedé be, és kettővel lebegett” (Ésaiás 6:1-2).

Mindezeket túl azt mondhatjuk, hogy jobb, ha egy személy Isten jelenlétébe hiányos fügefalevél ruhában jön, mintha egyáltalán nem jönne. Isten azt akarja, hogy Hozzá menjünk úgy, amint vagyunk, mert Neki van gyógyszerre nyomorult, romlott állapotunkra.

A megváltás terve

Amikor Ádám és Éva Isten elé járult, nemcsak külsőleg nem volt megfelelő az öltözetük, hanem belső állapotuk is olyan volt, mint amit Ésaiás próféta írt le Isten hitvalló népéről az ő idejében. „Tetőtől talpig nincs e testben épség, csupa seb és dagadás és kelevény, amelyeket ki sem nyomtak, be sem kötöztek, olajjal sem lágyítottak” (Ésaiás 1:6).

Mit tett Krisztus ezekkel a bűnösökkel, akiket annyira szeretett, hogy az Ő életét adta váltságul értük? Miután elmagyarázta Ádámnak és feleségének a megváltás tervét és az áldozatot, amit azért kellett hozni, hogy megváltsa őket ebből a lealacsonyodott állapotból, az Úr Isten „csinála bőr ruhákat, és felöltözteté őket” (1 Mózses 3:21). Isten egy állat megölése által a gyakorlatban mutatta be a bűnösért hozott áldozatát, aztán emlékezetükbe véste ezt az által, hogy fügefalevél öltözetüket bőrruhákra cserélte. Ez megfelelően mu-

tatta be a megváltás tervét.

Mindennap, amikor az Isten által számukra készített ruhát felvették, emlékeztette őket arra, hogy Krisztust, mint igazságosságukat kell elfogadniuk. Ilyen módon az öltözetük megváltoztatása valóban hatással volt jellemükre. „**Talán egyetlen olyan kérdés sem merült fel közöttünk, mely a jellemnek ilyen kimutatását okozta volna, mint a ruházkodás megújulása.**” – *Bizonyságtételek, 4. kötet, 636.*

Mit gondolhatunk arról, akit helytelen öltözékben látunk? „Láttam, hogy **a külső megjelenés belsőnkre...** Ha ezek az emberek nem tisztulnak meg romlottságukból, **soha meg nem látják Istent**, mert csak a tiszta szívűek kiváltsága lesz.” – *Bizonyságtételek, 1. kötet, 130.*

Elfogadtuk-e Jézust személyes Megváltónknak? Ha igen, akkor ennek megfelelően változás áll be külső megjelenésünkben. Igaz, hogy valaki meg tudja változtatni külső megjelenését a belső megváltoztatása nélkül, azonban senki sem tudja megváltoztatni a belsőt anélkül, hogy ez ne látszódná meg a külsőn.

Ősszüleink különböző változásait megfigyelve szembeűnő, hogy valahányszor lelki életükben változás történt, akkor mindig voltak külső jelei is. Először teljesen fényruhába voltak öltözve. Amikor vétkeztek, azonnal változás történt külső megjelenésükben – a fényruha eltűnt. Ha keresztényi életet élünk és aztán elveszítjük az Úrral való kapcsolatunkat, akkor az első jelek közé tartozik öltözködésünk megváltozása. Az elmúlt évek során megfigyeltem, hogy a hitelhagyás útjára lépett gyülekezeti tagok életében látható első változás az öltözködésükben történt.

Ádám és Éva rendszeresen találkozott Istennel. Amikor eszükbe jutott, hogy ismét kell Vele találkozniuk, felismerték mezítelenségüket. Szégyenükben megpróbálták megtenni a tőlük telhető legjobbat, hogy betakarják magukat. Ez részükről öngazolás volt, mert Isten előtt úgy próbáltak megjelenni, mintha semmi nem történt volna. De Istent nem lehetett megtevesztetni. Jobban szeretete őket annál, hogy abban az állapotban hagyja őket, amibe jutottak. Mi-

után megértették a tervet, melyet az Istenség hozott az emberiség megmentése érdekében, és személyesen elfogadták azt, azonnal változás történt ruházatukban. Isten **nem** hagyta őket fügefalevél öltözetükben, de nem is készített számukra valamilyen „barlanglakó” ruhát. Bőrruhákat készített nekik. Teljesen felöltöztette őket a megváltás tervét szimbolizálva ezzel. Ugyanígy, amikor valaki elfogadja Krisztust személyes Megváltójának, azonnal látható lesz a változás öltözködésében. A fügefalevél körülkötők helyett teljesen felöltözik, amiről a következőkben olvashatunk.

Ádám és Éva új ruhája arra szolgált, hogy ha végignéznék rajta, akkor emlékeztesse őket, hogy Krisztus azért halt meg, hogy ők élhessenek. Amikor elfogadjuk Jézust személyes Megváltónknak, akkor mi is megváltoztatjuk öltözetünket. Valahányszor megvizsgáljuk az öltözködési reform elveit, amelyet ezen utolsó időre adott Isten az Ő népének, a megváltás terve jusson eszünkbe és hogy Krisztus a mi igazságunk, még ha olykor nehézséggel is jár ez. „Sokan nagyon félvállról veszik a ruházkodás megújítását, mások pedig meg is vetik, mert keresztviseléssel jár. A magam részéről hálas vagyok Istennek ezért a keresztért. Pontosan erre van szükségünk, hogy megkülönböztessük és elválasszuk Isten parancstartó népét a világtól.” – *Bizonyságtételek, 3. kötet, 171.*

Isten népének azonosítása

„Láttam, hogy fejszét kell helyeznünk a fa gyökerére, ilyen kevélységet **nem szabad megtűrnünk a gyülekezetben.** Ezek azok a dolgok, melyek **Istent elválasztják népétől,** melyek **elzárják** előlük **a szövetség ládáját.** Izrael nem örökös ébren saját soraiban a kevélység, a divat, a világhoz igazodás ellen. Havonta növekszik köztük a büszkeség, irigykedés, önzés és a világ szeretete. Amikor majd megérinti szívüket az igazság, meg fognak halni a világnak. Ki fogják dobni a szalagokat, csipkéket és díszgallérokat. **Ha halottak lesznek,** a hitetlenek **kacaja, csúfolódása és megvetése nem fogja zavarni őket. Aggódva igyekeznek majd elkülönülni a világtól,** akárcsak Mes-

terük tette. **Nem fogják utánozni** a világ **dölyfét, divatját** vagy **szokásait.** Az a nemes cél lebeg majd szüntelen előttük, hogy Istent dicsőítsék, és elnyerjék a halhatatlan örökséget. Ez a kilátás elnyeli majd az összes mellékes világi jellegű dolgokat. **Isten népe elkülönül majd a világtól, és megkülönböztethető lesz. Amikor bárkiben feltámad a vágy a világ divatjainak követésére, és nem zabolázzák meg azonnal, Isten már nem is ismeri el őket gyermekeinek.**” – *Bizonyságtételek, 1. kötet, 130-131.*

Isten adta Izraelnek az öltözködési reform alapelveit, de nemcsak azért, hogy Krisztusnak az emberiségért hozott áldozatára emlékeztesse őket, hanem abból a célból is, hogy ezáltal azonosítsa népét. Mint ahogyan 4. Mózes 15:37–41-ben is olvashatjuk, hogy Isten egy egyszerű intézkedést hozott az izraeliták számára, hogy kék zsinórt tegyenek ruhájukra, ami által felismerhetővé tette az Ő népét. „Isten itt kifejezetten megparancsolta Izrael gyermekeinek öltözetük egyszerű módosítását, rendjét, amelynek **meg kellett különböztetnie őket a körülöttük élő bálványimádó nemzetektől.** Mikor látták ruhájuk megkülönböztető jelét, emlékezniük **kellett, hogy ők Isten választott, parancsolattartó népe,** és hogy csodák segítségével jöttek ki az egyiptomi fogságból, Istent szolgálni, és hogy az ő szent népe legyenek. Nem volt szabad saját vágyaikat követniük, sem a körülöttük élő bálványimádó nemzeteket utánozni, hanem különálló, megkülönböztethető népnek kellett maradniuk, hogy aki rájuk néz, így szólhasson: Ezek azok, akiket Isten kivetett Egyiptom földjéről, és akik megtartják Tízparancsolatát. **Az izraelitáknak az első pillanatra felismerhetőknak kellett lenniük,** mert Isten az egyszerű jellel megkülönböztette őket, mint aki Istené.

A parancs, amelyet Isten Izrael gyermekeinek adott (hordjanak kék zsinórt köntösükön), **nem hatott közvetlenül egészségükre,** csak ahogyan Isten megáldotta őket engedelmességgel. A zsinór emlékezetükben tartotta az Úr magasztos ígéretét, és megakadályozta, hogy más néppel keveredjenek el, részt vegyenek

részeges lakomáikon és egészségük rovására disznóhúst és fényűző ételt egyenek. Isten most azt akarja, hogy népe kövesse az új ruházkodást, **nemcsak hogy mint 'választott népét' megkülönböztesse a világtól,** hanem mert az új ruházkodás elengedhetetlen a **testi és szellemi egészséghez.** Isten népe jórészt elveszítette elkülönült jellemét, és fokozatosan a világhoz szabja magát, keveredik velük, míg csak minden tekintetben olyanokká nem lettek, mint ők. Ez nem tetszik Istennek. Utasítja őket, mint Izrael gyermekeit utasította, hogy jöjjenek ki a világból, hagyják el bálványimádó szokásaikat, ne kövessék saját szívüket s szemüket (mert megszenvedetlen), mely arra vezette őket, hogy eltávolozzanak Istentől és egyesüljenek a világgal.” – *Bizonyságtételek, 1. kötet, 486-487.*

Befejezés

Látva a Biblia és a Prófétaság Lelkének mindezen kinyilatkoztatásait, láthatjuk, hogy Istenünk valóban szeret minket. „És mi megismertük és elhittük az Istennek irántunk való szeretetét. Az Isten szeretet; és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és az Isten is őbenne” (1 János 4:16). Az öltözködési reform alapelveit szeretetéből adja. Javunkra szolgál, ha követjük ezeket az alapelveket mind fizikai, szellemi és lelki egészségünk és jólétünk érdekében. Nemcsak személyesen válik javunkra, hanem felismerhetővé tesz bennünket, mint az Ő különleges népét itt ezen a világon.

Valahányszor úgy érezzük, hogy keresztet jelent számunkra az Isten által az ihletett írásokon keresztül előírt módon való öltözködés, emlékezzünk arra, hogy ez az öltözködési mód jelképezi Jézusnak az elveszett világért hozott áldozatát. A legfontosabb kérdés számokra ma ez: Bűnösnek látod-e magad, akinek szüksége van Megváltóra? Látod-e Jézust, mint áldozatot a te bűneidért? Elfogadtad-e Őt személyes Megváltónak? Ha nem, akkor most van itt az ideje, hogy meghozd ezt a döntést, hogy elfogadd Őt teljes szívedből és boldogan elfogadd a bőrruhákat (az öltözködési reform alapelveit) ezen elfogadás jelképeként.

A KÉK ZSINÓR:

Öltözet a Mester érkezésére

Írta: David Zic

Az öltözködési reform kérdése egyidejűleg egyszerű és bonyolult is. Egyszerű, mert a Szentírás és az ihletett írások világosan kiemelik ennek fontosságát és világos oktatást adnak erre vonatkozóan. Azonban bonyolult is, mert túl sokáig nem vettük komolyan ezt az ügyet. Míg néhányan sóhajtoznak és sírnak a világi divat egyre növekvő befolyása miatt, amint ma ez népünk között látható, a többség arra hajlik, hogy félretegye ezt a kérdést, mintha lényegtelen lenne. Ezen reform évekig tartó elhanyagolása Isten hitvalló népének általános állapotából adódik. Most úgy kell felvennünk a harcot a divat ellen, mint soha ezelőtt, vagy szembesülni fogunk a következményekkel, melyek romlásba visznek bennünket.

El kell ismernem, hogy ez a kérdés a múltban férfiként nem tűnt előttem nagyon fontosnak. Világos, hogy a divatipar inkább a nőket célozza meg, mint a férfiakat. Azonban a divat irányzatai változnak és a férfiak ugyanúgy, mint a nők Sátán esz-

közeinek célpontjaivá válnak ebben a tekintetben. Társadalmunkban az erkölcsi romlottság nagyon terjed, amivel szembe kell helyezkednünk, vagy elnyelnek bennünket a hullámok, mint népet, és messze visznek a nyílt tengeren, egyre messzebb üdvösségünk Kősziklájától.

„Menjetek be a szoros kapun. Mert tágas az a kapu és széles az az út, amely a veszedelemre visz, és sokan vannak, akik azon járnak. Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt” (Máté 7:13-14).

Felhívás az elkülönülésre

Isten népének egyedül álló népnek kell lennie.

Ezért kaptunk világos parancsot: „Ne legyetek hitetlenekkel felemás igában; mert mi szövetsége van igazságnak és hamisságnak? Vagy mi közössége a világosságnak a sötéttséggel? És mi egyezsége Krisztusnak Béliállal? Vagy mi köze hívőnek hitetlenhez? Vagy mi egyezése Isten templomának bálványokkal? Mert ti

az élő Istennek temploma vagytok, amint az Isten mondotta: Lakozom bennök és közöttük járok; és leszek nékik Istenök, és ők én népem lesznek. Annakokáért menjetek ki közülük, és szakadjatok el, azt mondja az Úr, és tisztátalant ne illessetek; és én magamhoz fogadlak titeket. És leszek néktek Atyátok, és ti lesztek fiaimmá és leányaimmá, azt mondja a mindenható Úr” (2 Korinthus 6:14-18).

A divatipar

Az öltözködés nem bűn. A Szentírásban Krisztus igazságossága is egyfajta öltözékkel van szimbolizálva. De a lelkek ellensége az öltözködést bálványtette, ami által elválasztja az emberiséget Teremtőjétől. A divatipar kihasználja az emberek büszkeséggel és hiúsággal szembeni gyengeségét, és ezáltal áldozatait e világ dolgaihoz láncolja.

Ezzel ellentétben Isten fiai és leányai arra az álláspontra helyezkednek, hogy elkülönülnek e világ dolgaitól.

„Ne szeressétek a világot, se azokat, amik a világban vannak. Ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az Atya szeretete” (1 János 2:15).

„Krisztus elvárja követőitől, hogy vonuljanak ki a világból, váljanak el tőlük, tisztátalant ne érintsenek. Akkor övék az ígéret, hogy a Magasságos fiai és lányai, a királyi család gyermekei lesznek. De ha nem tesznek eleget a feltételeknek, akkor az ígéret nem fog, nem tud megvalósulni rajtuk. A kereszténység pusztá hitvallása mit sem jelent az Isten szemében; de követelményei iránti hűség, alázatosság, készséges engedelmesség fogja jellemezni fogadott gyermekeit, kegyelmének elfogadóit, a csodálatos megváltás részeseit. Az ilyen különleges emberek látványossága lesz a világnak, úgy az angyaloknak és az embereknek is. Szembeszökő lesz különleges, szent jellemük és vitathatatlanul elkülönülnek a világtól, a világ szeretetétől és bűnös kívánságaitól.” – *Bizonyságtételek, 2. kötet, 441.*

A kék zsinór által megkülönböztetve

Amikor Isten azt akarta, hogy népe különbözzön a világtól, akarata az volt, hogy ezt ruházatuk is kifejezze.

„És szóla az Úr Mózesnek, mondván: Szólj Izrael fiainak, és monddad nékik, hogy készítsenek magoknak bojtokat az ő ruháik szegleteire az ő nemzetségeik szerint, és tegyenek a szeglet bojtjára kék zsinórt. És arra való legyen néktek a bojt, hogy mikor látjátok azt, megemlékezzetek az Úrnak minden parancsolatjáról, hogy megcselekedjétek azokat; és ne nézzetek a ti szívetek után, és a ti szemeitek után, amelyek után ti paráználkodtok. Hogy megemlégezzétek, és megcselekedjétek minden én parancsolatomat, és legyetek szentek a ti Istenetek előtt. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek, aki kihoztalak titeket Egyiptom földéből, hogy legyek néktek Istenetekké. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek” (4 Mózes 15:37-41).

A kék zsinór egy azonosító jel volt, de nem nekik, hanem a világ számára. Hasonlóképpen a mi öltözködésünk is azonosító jel a világ számára. Amikor látják külső megjelenésünket, akkor belsőnk, szívünket is látják.

„A mi levelünk ti vagytok, beírva a mi szívünkbe, amelyet ismer és olvas minden ember” (2 Korinthus 3:2).

„Csak változzon meg a divat, nem emlegetik többé a kényelmet. Isten minden gyermekének kötelessége feltenni a kérdést: Mennyiben váltam el a világtól? Inkább viseljünk el egy kis kényelmetlenséget és maradjunk a biztos úton. Milyen keresztet visel Isten népe? Összevegyülnek a világgal, osztoznak lelkületében, és úgy öltöznek, beszélnek és tesznek, mint a világiak.” – *Bizonyságtételek, 1. kötet, 263.*

Nem szolgálhatunk két úrnak. Amikor a világi divatot követjük és ezáltal annak szolgálivá válunk, nem állíthatjuk, hogy ugyanakkor Krisztus követői is vagyunk.

„Senki sem szolgálhat két úrnak. Mert vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti; vagy az egyikhez ragaszkodik és a másikat megveti. Nem szol-

gálhattok Istennek és a Mammonnak. Azért azt mondom néktek: Ne aggodalmaskodjatok a ti éltetek felől, mit egyetek és mit igyatok; sem a ti testetek felől, mibe öltözködjétek. Avagy nem több-é az élet hogynem az eledel, és a test hogynem az öltözet?” (Máté 6:24-25).

Ez azt jelentené, hogy az élelem és ruházat kérdése nem fontos? Nem. Ez csak annyit jelent, hogy az őszinte keresztények gondolatait nem töltik ki teljesen ezek a dolgok, mert életüket alárendelték Krisztusnak, és engedelmesen azt teszik, amit Ő tenne az élelem és ruházódás tekintetében.

„Tekintsetek az égi madarakra, hogy nem vetnek, nem aratnak, sem csűrbe nem takarnak; és a ti mennyei Atyátok eltartja azokat. Nem sokkal különbek vagytok-é azoknál?” (26. vers)

Ugyanúgy el kell különülnünk a világtól az étkezésben és a ruházódásban. Gondolatainkat nem fogják teljesen lekötni ezen dolgok.

Krisztus kész arra, hogy magához vonjon téged, bárhol is vagy ebben a pillanatban. Ne aggódj amiatt, hogy eddig hol voltál. Ne aggódj azért sem, hogy a körülötted lévőek látni fogják a változást életedben. Ha eddig nem megfelelően mutattad be Krisztust a világnak, még ma elkezdheted. Milyen csodálatos élő bizonyságtétellé válhatsz, ha Krisztus ereje által átalakulsz! Ha a divat rabja vagy, és megszabadulsz ezen csapdából, Krisztussal való kapcsolatot szemmel látható lesz az egész világ számára.

Számomra nehéz volt felismerni az öltözködési reform fontosságát, amíg nem ismertem fel ezt a rideg valóságot: csak két dolog van, amit bemutathatsz e világnak. Amikor valaki rád néz, vagy a szelíd és alázatos Jézus tükrképét látja, vagy a lelkek ellenségét. Mialatt a világ arra próbál rávenni, hogy legyél „önmagad”, ugyanak-

„Követelményei iránti hűség, alázatosság, készséges engedelmesség fogja jellemezni fogadott gyermekeit,... A mi öltözködésünk is azonosító jel a világ számára. Amikor látják külső megjelenésünket, akkor belsőnk, szívünket is látják.”

kor valójában a kettő egyikét mutatod be mások számára. Az emberek rád tekintve vagy a szelíd és alázatos Jézust látják meg benned, vagy a lelkek el-lenségét. Öltözködésed szíved külső mutatója.

„Mégis pontosan azok öltöznek ki, díszítgetik szegény, halandó testüket, és merészelik állítani, hogy a szent, igénytelen, alázatos minta követői, akik vallják, hogy megmosódtak Jézusnak értünk ontott vérében. Óh, bárcsak mindenki úgy látná ezt, ahogy Isten látja, és ahogy nekem megmutatta! Alig-alig bírtam elviselni lelkem kínját, mikor a látványon járt a szemem. Az angyal így szólt: 'Isten népe, választott népe, magának tisztogatja őket.' Láttam, hogy a külső megjelenés belsők tükre. Mikor a külsőre szalagokat, gallé-rokat, felesleges holmikakat aggatnak, ez világosan megmutatja, hogy mindezek szeretete lakik belül. Ha ezek az emberek nem tisztulnak meg romlottságukból, soha meg nem látják Istent, mert csak a tiszta szívűek kiváltsága lesz.” – *Bizonyságtételek, 1. kötet, 130.*

„Egy ember jelleme ruhájának szabásáról is megállapítható. A kifinomult ízlés és a művelt elme az egyszerű és megfelelő ruházat kiválasztásában is megnyilatkozik. Ha a ruházkozás tisztasága és egyszerűsége szerény magatartással párosul, hozzájárul ahhoz, hogy a fiatal nőt a tartózkodás olyan légkörével vegye körül, amely pajzs-ként védi meg ezer veszélytől.” – *Előttes az Élet, 246.*

Az öltözködés „szabályai”

Mivel sokak gondolatait nagymértékben leköti a ruházkozás kérdése, fontos, hogy milyen útmutatást ad nekünk ezzel kapcsolatban az Isten. Ebben a felolvasásban nem csak azt akarjuk elmondani, hogy a ruházkozás kérdése fontos, hanem gyakorlati tanácsokat is szeretnénk adni, hogy segítsünk a nehézségek megoldásában. A következőkben felsoroljuk az irányelveket, melyek eligazítanak a választásban, hogy mit viselj minden

egy napon. Ha a ruházkozás kérdése nehéz volt számodra, menj végig ezen a listán minden reggel, amikor eldöntöd, hogy mit vegyél fel.

1. Szerény-e?

Az öltözék arra van, hogy „eltakarjon”, tehát amikor „megmutat”, akkor máris ellentétes lesz eredeti céljával. Ruházatod visszafogott legyen, ne túl rövid vagy túl szűk.

„Hasonlatosképpen az asszonyok tisztességes öltözetben, szemérmességgel és mértékletességgel ékesítsék magukat; nem hajfonatokkal és arannyal vagy gyöngyökkel, vagy drága öltözékekkel, Hanem amint illik az istenfélelmet valló asszonyokhoz, jó cselekedetekkel” (1 Timótheus 2:8-9).

2. Figyelemfelkeltő-e?

Mivel az öltözeted a te szívedet tükrözi, ezért önmagadnak fel kell tenned a kérdést, hogy ruházatodnak az-e a célja, hogy felhívja rád a figyelmet. Bármilyen ruha, még ha szerény is, ha büszkeségből és hiúságból viselik, utálatos Isten előtt. Öltözeted ne rád hívja fel a figyelmet, hanem tükrözze vissza Istennel való bensőséges kapcsolatodat. Fontold meg, hogy milyen céllal választod ki ruháid szí-nét, küllemét, szabását és így tovább.

„Aki nekik ékessége ne legyen külső, hajuknak fonogatásából és arannyal felrakásából vagy öltözékek felvételéből való; Hanem a szívnek elrejtett embere, a szelíd és csendes lélek romolhatatlanságával, ami igen becses az Isten előtt” (1 Péter 3:3-4).

3. Tiszta, csinos és egészséges-e?

„Nem tudjátok-e, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke lakozik bennetek? Ha valaki az Isten templomát megrontja, megrontja azt az Isten. Mert az Istennek temploma szent, ezek vagytok ti” (1 Korinthus 3:16-17).

„[Teremtőnk] megkívánja tőlünk, hogy ruházatunk csinos és egészséges, megfelelő és illendő legyen.” – *Előttes az Élet, 246.*

4. Megfelel-e az időjárásnak?

Fontold meg, hogy ruházatod az időjárásnak megfelelő-e, és elősegíti-e egészséged megőrzését. Szoros kapcsolat van a ruházkozás és az egészségügyi reform között.

A derék asszony „nem félti az ő házanépét a hótól; mert egész házanépe karmazsiba öltözött” (Példabeszédek 31:21).

5. Életkoromhoz és foglalkozásomhoz illő-e?

Az emberek gyakorta megfeledkeznek életkorukról öltözetük kiválasztásában. „Mindig helyes a takarosság és rendes, korodhoz és jövedelmedhez szabott öltözködés.” – *Bizonyságtételek, 4. kötet, 142.*

6. Hasonlít-e a másik nem ruházatához?

A modern divatban az a növekvő irányzat, hogy erkölcstelen ruhákat gyártanak, vagy amennyire csak lehetséges, megpróbálják a nők megjelenését férfissá tenni.

„Asszony ne viseljen férfiruházatot, se férfi ne öltözzék asszonyruhába; mert mind utálatos az Úr előtt, a te Istened előtt, aki ezt míveli” (5 Mózes 22:5).

„Egyre növekszik az az irányzat, hogy a nők ruházata és megjelené-

„Az igazi kérdés nem az, hogy MIT hordasz, hanem hogy MIÉRT. Ha magadra hívod fel a figyelmet, akkor nem tudod egyidejűleg Krisztust visszatükrözni a világnak.”

se a lehető legjobban hasonlítson a másik nemhez, és hogy a férfiakéhoz igen hasonlóan alakítsák ruháikat, de Isten ezt utálatosságnak jelenti ki.” – *Bizonyságtételek, 1. kötet, 393.*

7. A hajviseleted is része öltözetednek!

Ne feledd, hogy hajad is része annak, ahogyan öltözködöl, ahogyan el-takarod önmagad! Hajviseleted szintén Istennel való kapcsolatodat tükrözi a világ felé. „Avagy maga a természet is nem arra tanít-é titeket, hogy ha a férfiú nagy haját visel, csúfsága az néki? Az asszonynak pedig, ha nagy haja van, ékesség az néki; mert a haj fátyol gyanánt adatott néki” (1 Korinthus 11:14-15).

8. Dicsőíti-e Istent az, amilyen ruhát viselek?

Az igazi kérdés nem az, hogy MIT hordasz, hanem hogy MIÉRT. Ha magadra hívod fel a figyelmet, akkor nem tudod egyidejűleg Krisztust visszatükrözni a világnak. Még ha teljesen elfed is ruhád, de olyan stílusú vagy színű, ami arcod helyett a testedre hívja fel a figyelmet, akkor Istent nem tudod megdicsőíteni. „Azért akár esztek, akár isztok, akármit cselekesztek, mindent az Isten dicsőségére míveljete” (1 Korinthus 10:31).

A gyülekezet eljárása

A gyülekezet fegyelmezheti-e azokat a tagokat, akik áthágják a keresztény öltözet fent említett szabályait? Megtagadhatja-e a gyülekezet a keresztséget attól, aki nem kíván ezen alapelvek szerint élni?

Az Úr hírnöke ezt írja: „Láttam, hogy fejszét kell helyeznünk a fa gyökerére, ilyen kevélységet nem szabad megtünnünk a gyülekezetben. Ezek azok a dolgok, melyek Istent elválasztják népétől, melyek elzárják előlük a

szövetség ládáját. Izrael nem örökös ébren saját soraiban a kevélység, a divat, a világhoz igazodás ellen. Havonta növekszik köztük a büszkeség, irigykedés, önzés és a világ szeretete. Amikor majd megérinti szívüket az igazság, meg fognak halni a világnak. Ki fogják dobni a szalagokat, csipkéket és díszgallérokat. Ha halottak lesznek, a hitetlenek kacaja, csúfolódása és megvetése nem fogja zavarni őket. Aggódva igyekeznek majd elkülönülni a világtól, akárcsak Mesterük tette. Nem fogják utánozni a világ dolyfét, divatját vagy szokásait. Az a nemes cél lebeg majd szüntelen előttük, hogy Istent dicsőítsék, és elnyerjék a halhatatlan örökséget. Ez a kilátás elnyeli majd az összes mellékes világi jellegű dolgokat. Isten népe elkülönül majd a világtól, és megkülönböztethető lesz. Amikor bárkiben feltámad a vágy a világ divatjainak követésére, és nem zabolázzák meg azonnal, Isten már nem is ismeri el őket gyermekeinek. A világ és a sötétség gyermekei lettek. Epekednek az egyiptomi pórégyma és hagyma után, vagyis vágnak, hogy a lehető legjobban hasonlítsanak a világra. Ezzel azok, akik állítják, hogy magukra öltötték Krisztust, valójában levetik Őt, és nyilvánvalóvá teszik, hogy idegen nekik a kegyesség, és idegen a szelíd és alázatos szívű Jézus is. Ha megismerték volna, Hozzá méltóan járnának.” – *Bizonyságtételek, 1. kötet, 130-131.*

„A divat megrontja a szellemi képességet és egyre emészti népünk lelkeségét. A divat iránti hódolás itatja át hetediknapig adventista gyülekezeteinket, s ez többet rombol, mint bármi más hatalom, hogy elkülönítse népünket Istentől. Közölték velem, hogy gyülekezeti szabályzatunk igen elégtelen. A ruházkozásban való bármi kevélység megnyilvánulásának, amit tilt az Isten igéje, elég oknak

kell lennie a gyülekezeti fegyelmi eljárásához. A figyelmeztetések ellenére, a felhívások és kérések ellenére is, ha valaki tovább folytatja romlott csökönyösségét, akkor ezt bizonyítéknak tekinthetjük arra, hogy a szíve semmiképpen sem hasonul Krisztushoz. Az én és csakis az én az imádat tárgya, s egyetlen ilyen állítólagos keresztény sokakat el fog vezetni Istentől.

Népünk szörnyű bűne az, hogy megengedtük gyülekezetünk tagjainak, hogy hitünkkel összeegyeztethetetlen módon öltözködjének. Azonnal fel kell ébrednünk, és be kell zárunk az ajtót a divat csábításai előtt. Ha ezt nem tesszük, gyülekezeteink megromlanak.” – *Bizonyságtételek, 4. kötet, 647-648.*

A prófécia beteljesedése

Sóvárogra várjuk a késői eső kitöltését. Azonban erre az eseményre fel kell készülnünk. Az első keresztény egyháztól tantételei és tagjainak jelleme miatt félt a világ.

„Az őskeresztények tagadhatatlanul különleges emberek voltak. Feddhetetlen életük és rendíthetetlen hitük állandó rosszállásként hatott, amely megzavarta a bűnösök nyugalma. Kevesen voltak, és nem dicselkedhettek vagyonnal, ranggal, sem megtisztelő címmel, de a gonoszok félték tőlük, amikor tanításukat hallották, és jellemüket megismerték.” – *A Nagy Küzdelem, 42.*

Laodicea korszakában arra vagyunk felszólítva, hogy tegyük félre saját ruhánkat és vegyük fel azt a ruhát, melyet az Úr ajánl fel nekünk. Most van itt az ideje, hogy fehér ruhát vásároljunk.

„Azt tanácsolom néked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdaggá légy; és fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne láttassék ki a te mezítelenségednek rútsága; és szemgyógyító írral kend meg a te szemeidet, hogy láss. Akiket én szeretek, megfeddem és megfenyítem: légy buzgóságos azért és térj meg. Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok és ő én velem” (Jelenések 3:18-20).

A Nyugalomnap

Tanulmány a Bibliából és a Prófétaság Lelkének Írásaiból Manuel Henda megjegyzéseivel

A hetedik nap többet jelent

Jól ismeri népünk a Szentírásból a hetedik napi szombat csodálatos igazságát, és az Úrnak azt a kívánságát, hogy letiport törvényét ezen sötét világban felemelje. Sajnos gyakran megelégszünk ezzel az ismerettel; hétről hétre eljárunk a gyülekezetbe, fizetjük a tizedet és hiszünk az igazságban. A szombat igazságának alapjait tanulmányozva, mindig többet és többet fogunk megérteni abból, amit Isten akar nekünk megtanítani és segíteni, hogy ne csak megértsük, hanem kiéljük ezeket.

A szombat több annál, hogy a hetedik napon gyülekezetbe megyünk

„És megáldá Isten a hetedik napot és megszentelé azt” (1 Mózes 2:3).

„A szombat aranykapocs, mely egybekapcsolja Istent és népét.” – *Bizonyíttételek*, 6. kötet, 351-352.

Ahhoz, hogy a szombatot szentül megtarthassuk, szent népek kell lennünk. Ez nem lehetséges akkor, ha nem egyesültünk Krisztussal, mert Ő a mi igazságosságunk. Akkor sem tudjuk a szombatot helyesen megtartani, ha a hét hat munkanapján nem cselekedjük Isten akaratát. Ez mélyebb és komolyabb igazság, de törekedjünk imádkozni és mélyebbre ásni Isten Szavában, hogy megértsük kiváltságainkat és Isten előtti felelősségünket. 1 Péter 2:9. verse egy különleges felhívás és megbízás számunkra, mint akik Krisztusban hiszünk, és az Ő követői vagyunk. „Sokkal több szentség kapcsolódik a szombathoz, mint amennyit számos hitvalló szombattartó tulajdonít annak. Akik nem a parancs szerint tartják meg a szombatot, sem a betű, sem a lelkület terén, azok mélyen meggyalázzák az Urat. **Isten reformációra szólít fel a szombat megünneplésében.**” – *Bizonyíttételek*, 6. kötet, 353.

„És megépítik fiaid a régi romokat, az emberöltők alapzatait felrakod, és nevezetel romlás építőjének, ösvények megújítójának, hogy ott lakhassanak. Ha megtartóztatod szombaton lábadat, és nem üzöd kedvtelésedet szent napomon, és a szombatot gyönyörűségnek hívod, az Úr szent és dicsőséges napjának, és megszenteled azt, dolgaidat nem tevéen, foglalkozást sem találván, hamis beszédet sem szólván: Akkor gyönyörűséged lesz az Úrban; és én hordozlak a föld magaslatain, és azt mívelem, hogy Jákóbnak, atyádnak örökségével élj; mert az Úr szája szolt!” (Ésaiás 58:12-14).

„Amikor lelkészeink új gyülekezetet alapítanak, messzemenően oktassák ki a hívőket a szombat helyes megünneplésére. Őrizkedjünk attól, hogy azok, akik állítják, hogy megtartják Isten szent nyugalomnapját, nehogy kövessék a vasárnapünneplők körében uralkodó hanyag szokásokat. Tegyük vilá-

gossá és szembetűnővé a választóvonalat az Isten országának jelét viselő emberek és azok között, akik a lázadás országa jelét hordják magukon.” – *Bizonyságtételek, 6. kötet, 353.*

Melyek a választóvonalak?

A hét minden napján készülünk a szombatra!

„Tartsuk emlékezetünkben a szombatot az egész hét folyamán és tegyük előkészületet, hogy a parancs szerint ünnepeljük meg. A szombatot nemcsak mint törvényes követelményt kell megtartanunk. Igyekezzünk megérteni a szombatnak az élet összes ügyeire kiterjedő lelki vonatkozásait. Aki jelnek tekinti a szombatot Isten és maga közt, amely azt bizonyítja, hogy Isten az Úr, aki megszenteli őt, az helyesen képviseli Isten kormányának erkölcsi elveit. Naponta imáikba foglalják, hogy nyugodjék meg rajtuk a szombat megszentelő hatása. **Minden egyes napot Krisztus társaságában töltenek el és Krisztus jellemének tökéletességét testesítik meg.** Másokért végzett jótettük **naponta** előragyog majd.

Az Isten munkájával összefüggő összes területen, a családi életben kell aratnunk a legelső győzelmeket. Itt kell megkezdődnie a szombatra való előkészületnek. Hétközben a szülők ne feledjék, hogy otthonuk legyen az az iskola, ahol gyermekeik felkészülnek a mennyei életre. Beszélgetésük legyen istenfélő. Ne hagyja el ajkukat olyan szó, amelyet gyermekeiknek nem szabadna hallani. Tartsák féken ingerültségüket. Szülők, **egész héten éljetelek úgy, mintha Isten szeme előtt lennétek**, aki azért adott gyermekeket, hogy neki neveljétek őket! Nevelj Istennek otthonod kis gyülekezetét, hogy szombaton mindnyájan készek legyetek az Urat imádni szent helyén.” – *Bizonyságtételek, 6. kötet, 353-354.*

Időben, sietség nélkül készülünk el

„Amikor... [meg]emlékezünk a szombatról, ne engedjük betolakodni a világi ügyeket a lelki dolgok közé. Ne hagyjuk szombatra a hat munkanap egyetlen köteleességét sem. A hét folyamán ne merítsük ki magunkat annyira a világi munkával, hogy túl fárad-

tak legyünk a szolgálatra azon a napon, melyen az Úr megpihent és felüdült.” – *Bizonyságtételek, 6. kötet, 354.*

Mindent készítsünk el az előkészület napján. Úgy végezzük el feladatainkat, hogy mielőtt a szombat megérkezik, maradjon időnk pihenésre, imára és éneklésre. Ez alapos tervezéssel megvalósítható. Az előkészületi nap pontosan az a nap, amikor gondoskodnunk kell arról, hogy szombati ruháink és ételünk el legyenek készítve, valamint arról, hogy házunkat kitakarítsuk és megfűrödjünk, mielőtt a szombat elkezdődne.

„Bár az egész hét folyamán kell készülnünk a szombatra, tegyük a pénteki napot a felkészülés különleges napjává. Ezt mondta az Úr Izrael gyermekeinek Mózes által: 'A holnap nyugalom napja, az Úrnak szentelt szombat; amit sütni akartok, süssétek meg, és amit főzni akartok, főzzétek meg; ami pedig megmarad, azt mind tegyétek el magatoknak reggelre' (2 Mózes 16:23)... Előre el kellett készíteniük a mennyei kenyeret. Az Úr megmondta nekik, hogy pénteken, az előkészület napján végezzék ezt. Próbatétel volt ez számukra. Isten látni akarta, hogy szentnek tartják-e a szombatot vagy sem.” – *Bizonyságtételek, 6. kötet, 354-355.*

„Kerüljük el szombaton a főzést, de azért nem kell hideg ételt ennünk. Hideg időben melegítsük meg a **pénteken megfőzött ételt**. Az étek legyenek egyszerűek, de élvezhetők és vonzóak. Készítsünk valamit, ami ritka öröme számát, valamit, amit nem mindennap eszik a család.” – *Bizonyságtételek, 6. kötet, 357.*

„A szombati előkészületeket fejezzük be pénteken. **Gondoskodjunk arról, hogy az összes ruhák készen legyenek s hogy a főzést is befejezzük. Gondoskodjunk arról, hogy naplemente előtt készen álljanak a cipők s meg is fürödjünk.** Nincs ebben semmi lehetetlen. Ha szabállyá tesszük, meg is tudjuk tenni. **A szombatot ne fordítsuk ruhajavításra, főzésre, szórakozásra vagy bármi más világi foglalkozásra.** Naplemente előtt tegyük félre minden világi elfoglaltságot, rejtünk el szem elől minden világi könyvet. Szülők! Magyarazzátok meg gyermekeiteknek feladatokat s annak célját, és segítsenek ők is az előkészületben, hogy

megünnepelhessétek a szombatot a parancsolat szerint.” – *Bizonyságtételek, 6. kötet, 355-356.*

Készítsük fel szívünket!

A szombat legyen az a nap, amikor közelebb húzódunk az Úrhoz, családkhoz, testvéreinkhez és testvérnőinkhez. Nagyon fontos tehát, hogy szívünket megfelelő módon készítsük fel, hogy olyan lelkiállapotban legyünk, hogy az Úr áldásait keressük és elnyerhessük.

Korán keljünk fel és készüljünk el időben. Nem engedhetjük meg magunknak, hogy rohanjunk és elkéssünk a szombat áldásairól. Ha rendszeresen elkéssünk, és hetente nem tudunk időben elkészülni, mi lesz velünk Jézus második eljövételére való felkészülésünkben?

„Gondosan figyeljünk oda a szombat kezdetére és végére. Ne feledjük, hogy a szombat minden perce megszentelt idő. Ahol csak lehetséges, a munkaadók péntek délben engedjék haza alkalmazottaikat. Adjatok nekik időt az előkészületre, hogy nyugodtan üdvözölhessék az Úr napját. Ha így tészel, nem szenvedsz kárt a világ mulandó dolgaiban sem.” – *Bizonyságtételek, 6. kötet, 356.*

Rendezzük embertársainkkal való kapcsolatainkat is. Nem igazi istentisztelet az, amikor találkozunk testvéreinkkel és rossz érzéseket táplálunk irántuk. Törekednünk kell arra, hogy testvéreinkkel, testvérnőinkkel és családkkal valóban egyesüljünk lélekben, különben nem nyerjük el Isten áldásait. „Kövessétek mindenki irányában a békességet és a szentséget, amely nélkül senki sem látja meg az Urat” (*Zsidók 12:14*).

„Az előkészület napján további kötelességre kell figyelmet szentelnünk. Ezen a napon tegyük félre minden nézeteltérést a testvérek között, akár a családban, akár a gyülekezetben. Űzzünk ki lelkünkéből minden keserűséget, haragot és rosszindulatot. Alázatos lelkülettel 'valljátok meg bűneiteket egymásnak és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok' (*Jakab 5:16*)...

Naplemente előtt jöjjön össze a család. Olvassanak fel Isten szavából, énekeljenek és imádkozzanak. Ezen a területen tökéletesítésre van szükség, mert

sokan hanyagok. Valljuk hát be bűneinket Istennek és egymásnak.” – *Bizonyságtételek, 6. kötet, 356.*

Készüljünk a szombatra áhítattal. Ha vannak gyermekeink, mindegyik legyen alázatos lelküllettel, keresse az Urat, dicsőítse jóságáért, és figyeljen halk, szelíd szavára. Helyes, ha van egy külön szombati ruhánk, ami megfelelő és az istentisztelethez illő. Ne feledjük, hogy a gyülekezet nem divatbemutató. Ezen a helyen Istent kell keresnünk.

„A gyerekek is vegyenek részt a családi áhítaton. Hozza mindenki a Bibliát s olvasson fel egy-két verset. Majd énekeljünk el valamely ismerős éneket, azután imádkozzunk. Az imára Krisztustól kaptunk példát. Az Úr imájának nem az a célja, hogy gépiesen elismételjük, hanem annak szemléltetése, hogy milyen legyen az imánk – egyszerű, buzgó, világos. Egyszerű folyamodásban mondd el az Úrnak szükségletedet és köszönd meg irgalmasságait. Ezzel Jézust hívod meg kedves vendégnek otthonodba és szívedbe.” – *Bizonyságtételek, 6. kötet, 357.*

„Sokan oktatásra szorulnak azon a téren, hogy hogyan jelenjenek meg szombaton az istentiszteleten. Senki se jöjjön Isten elé közönséges, hétköznapi ruhájában. Mindenkinek legyen külön szombati ruhája, melyet Isten házában az igehirdetéskor visel. Bár nem szabad követnünk a világ divatját, mégse legyünk közömbösek külső megjelenésünk iránt. Legyünk rendesek és takarosak, de ne viseljünk díszeket. Isten gyermekei legyenek tiszták belül is, kívül is.” – *Bizonyságtételek, 6. kötet, 355.*

Kelj fel korán és légy derűs otthonodban! Ez fontos része annak, hogy magatartásod helyes legyen, amikor az Urat imádod. Ha mindenki korán kel, kipihenten, akkor szent csend és áhítat vesz körül, amint várjuk, hogy találkozzunk az Úrral és testvéreinkkel.

„Ne pazaroljuk el az ágyban a szombat drága óráit. Szombat reggel ébredjen korán a család. Ha későn kelnek, zavar és tülekedés támad a reggelihez és a szombatiskolára való készülés során. Kapkodás, lökdösés és türelmetlenség lesz úrrá mindenkin. Szentégtelen gondolatok törnek a családba. Így meggyalázva a szombat csak teheré válik. Ahelyett, hogy már előre

örülnének jövetelének, tartani fognak tőle.” – *Bizonyságtételek, 6. kötet, 357.*

A tisztább gondolkodás érdekében fogyasszunk könnyebb táplálékot. Sokat veszítünk, ha túlságosan fáradtak vagyunk vagy túl sokat eszünk. Gondolkodásunk eltompul, és nem értjük meg, amire az Úr tanítani akar minket.

„Ne készítsünk több vagy többféle ételt szombatra, mint más napokon. Legyen inkább egyszerűbb és kevesebb az étkezés, hogy tiszta és élénk maradjon gondolkodásunk s felfogja a lelki dolgokat. A túl sok evés beködösíti az agyat. Hallhatjuk ugyan, de nem fogjuk fel akár a legértékesebb szavakat sem, mert a helytelen étkezés megzavarja gondolkodásunkat. A szombaton való túl sok evéssel sokkal többet tesznek Isten gyálázatára, mint gondolnánk.” – *Bizonyságtételek, 6. kötet, 357.*

Szombati istentiszteletek

„Szolgáljatok az Úrnak örvendezéssel; menjetek eléje vigassággal. Tudjátok meg, hogy az Úr az Isten; ő alkotott minket és nem magunk; az ő népe és az ő legelőinek juhái vagyunk. Menjetek be az ő kapuin hálaadással, tornácaiba dicséretekkel; adjatok hálákat neki, áldjátok az ő nevét!” „Szent és rettenetes az ő neve” (*Zsoltárok 100:2-4; 111:9*).

„Amikor belépsz az istentisztelet helyére, kérd az Urat, hogy távolítson el szívedből minden gonoszságot. Csak azt hozd magaddal Isten házába, amit megáldhat. Borulj Isten elé templomban és szenteld magad neki, mert Krisztus vérével vásárolt meg. Imádkozz az összejövétel igehirdetőjéért vagy vezetőjéért. Imádkozz, hogy áldást nyeresztül. Minden erőddel igyekezz áldást nyerni.” – *Bizonyságtételek, 6. kötet, 362-363.*

Ne feledjük el, hogy Krisztus képviselőjére vagyunk felkérve mind szavainkban, mind tetteinkben! Csinosság, takarosság, rend és tisztaság jellemezze a szombattartók megjelenését és lakóhelyét, a szent szolgálatot és annak helyét. Fontos, hogy szabályok és példaadás által a gyermekekkel ezt megtanítsuk, és visszatartsuk őket attól, hogy zavart keltsenek és hangoskodjanak a gyülekezetben.

Ezt a parancsot kaptuk: „Minde-

nek ékesen és jó renddel legyenek” (*1 Korinthus 14:40*).

„Isten házát gyakran megszenteltetik a szombattartók gyermekei. Szüleik megengedik nekik, hogy az imaház körül szaladgáljanak, játszanak, beszélgessenek, az emberek figyelmét elvegyék, és kinyilvánítsák gonosz természetüket azon összejöveteleken, ahol azért gyűlnek össze, hogy Istent imádják. Láttam, hogy a szentek összejövételén szent békeségnek kell uralkodnia. Azonban az imaház, ahol Isten népe összegyűlik, gyakran Babilonná válik, a zűrzavar és rendetlenség helyévé. Ez nem tetszik Istennek.” – *Spiritual Gifts, 2. kötet, 288-289.*

„Ha az imaházba lépve igazi tisztelettel adózunk az Úrnak, ha nem feledkezünk meg arról, hogy az Ő jelenlétében vagyunk, akkor a csend ékesen szól majd hozzánk. A suttogás, nevetgélés és beszélgetés, amely ártatlan lehet valamely közönséges helyen, ne találjon menedéket abban a házban, ahol Istent imádják. Készítsük elő gondolatainkat Isten szavának hallására, hogy az igének kellő súlya és megfelelő hatása legyen a szívünkre...

Amikor az összejövétel közös imával elkezdődik, mindenki hajtson térdet a szent Isten jelenlétében, és minden szív csendes áhítattal emelkedjék Őhöz... Vezessük az egész szolgálatot ünnepélyesen és komolyan, mintha Mesterünk láthatóan is jelen volna.” – *Bizonyságtételek, 5. kötet, 492-493.*

Ugyanez az alapelv érvényes a szolgálat után is, hogy szívünk be tudja fogadni az elhangzott komoly üzenetet.

„Az igehirdetés közben a testvérek ne feledjék, hogy Isten szavát hallják szolgájának szájából. Hallgassák figyelmesen! Egyetlen pillanatra se aludjatok el, mert azokat a szavakat szalasztjátok el, amelyekre a legnagyobb szükségetek van – a szavakat, amelyeket ha megfogadnátok, megőriznék lépteiteket az eltévedéstől. Sátán és angyalai arra törek-szenek, hogy elzsongítsák érzékeiteket, nehogy meghalljátok az intést, figyelmeztetést és feddést; vagy ha meg is halljátok, ne verjen gyökeret szívetekben és ne újítsa meg életeteket. Néha egy kisgyermek vonja magára a figyelmet, hogy az értékes mag ne hulljon jó

földbe s ne teremjen gyümölcsöt. Néha fiatal férfiak és nők oly kevéssé tisztelik Isten házáat és az áhitatot, hogy a szentbeszéd alatt állandóan társalognak egymással. Ha látnák a viselkedésüket jegyző angyalokat, szégyellnék és szigorúan megrónák magukat. Isten figyelmes hallgatókat kíván. Sátán akkor vetette a konkolyt, amikor az emberek aludtak.

Ha az áldás elhangzott, maradjunk csendben, mintha attól félnénk, hogy elveszítjük Krisztus jelenlétét. Mindenki tolongás és hangos szó nélkül távozzék, annak tudatában, hogy Isten jelenlétében vagyunk, s tekintete rajtunk nyugszik. Viselkedjünk úgy, mintha láthatóan is köztünk lenne. Ne álljon meg senki az ülőhelyek közötti átjárókban társalogni, elállva mások elől az utat. A gyülekezet területére tekintünk tisztelettel. Ne tegyük azt régi barátok találkozóhelyévé, ne beszéljük meg a hétköznapi gondolatainkat, és ne intézzük ott világi ügyeinket. Hagyjuk ezeket a gyülekezeten kívülre. Néhol nem törődöm, hangos nevetéssel, járkálással hoznak szégyent Istenre és angyalaira.” – *Bizonyságtételek, 5. kötet, 493-494.*

Érezzük jól magunkat testvéreink körében

Az összejövétel egyik célja az, hogy találkozzunk egymással, hogy ez a közösség bátorítson, és megerősítsen a legszentebb hitben. Nem egy közönséges összejövételnek kell lennie, hanem szentnek. Beszélgetésünk legyen fel-emelő és építő!

„Semmi rothadt beszéd a ti szátokból ki ne származzék, hanem csak amely hasznos a szükséges építésre, hogy áldásos legyen a hallgatóknak” (Efézus 4:29).

„Nem nyerjük el a századrész áldást se, mint amennyit akkor nyerhetnénk, ha együtt imádjuk Istent. Felfogóképességünknek élesebbé kell válnia.” – *Bizonyságtételek, 6. kötet, 362.*

A szombat az az idő, amikor dupla adag mannat kapunk. Ez nem azt jelenti, hogy a prédikációnak órákon keresztül kell tartani. Amennyiben helyénvaló a magatartásunk és szívünk, és ugyanígy az igehirdetőnek is, akkor nem találjuk fárasztónak, hogy Isten szól hozzánk. Az istentisztelet ideje kedvező alkalom arra, hogy másokkal is megosz-

szuk jóságát, melyet megtapasztaltunk életünkben, és jó lehetőség arra, hogy dicsőítsük Öt.

„A szombati prédikáció többnyire rövid legyen. Adjunk lehetőséget azoknak, aki szeretik Istent, hogy kifejezzék hálájukat és imádatukat Isten iránt.” – *Bizonyságtételek, 6. kötet, 361.*

„[Daniel Webster – volt amerikai szenátor – találóan így fejezte ki:] Ma-napság sok lelkész szent Pált idézi, de az újságokból prédikál. Amikor így tesznek, inkább szeretném az én saját gondolataimat hallani, mintsem őket. Elvárom, hogy a prédikátorom az evangélium Lelkével jöjjön hozzám, és így szóljon: 'Te halandó vagy. Próbaidőd rövid, munkádat gyorsan el kell végezned... Neked siettetned kell Isten tervét. A Bíró az ajtó előtt áll.'” – *The Review and Herald, 1891. június 23.*

„Senki se jöjjön szunyókálni az istentisztelet helyére. Isten házában nem szabadna elaludni. Világi munkád közben nem alszol el, mert az érdekel. Megengedjük magunknak talán, hogy kevésbé becsüljük az istentiszteletet, ahol örök érdekünk forog kockán, mint az ideiglenes élet ügyeit?” – *Bizonyságtételek, 6. kötet, 361.*

Szombat délután

A szombat délután és este is különleges alkalom. Nem azért kaptuk, hogy kedvteléseinkre fordítsuk, vagy hétköznapi dolgainkról beszéljünk. Ez arra szentelt idő, hogy Teremtőnkől többet tanuljunk alkotásainak szemlélése által. Különösen a családok részére egy ideális alkalom, hogy közelebb kerüljenek egymáshoz és Teremtőjükhöz. Ezáltal a hét legkedvesebb napjává fog válni számukra a szombat.

„A szombatiskola és az istentisztelet a szombatnak csak bizonyos részét töltik ki. **Családunkban a szombat legszentebb és legértékesebb óráivá tethetjük a nap hátralévő részét.** A szülők töltsék gyermekeikkel az idő oroszlánrészét.” – *Bizonyságtételek, 6. kötet, 358.*

„Egyébiránt kérdezd meg csak a barmokat, majd megtanítanak, és az égnek madarait, azok megmondják néked. Avagy beszélj a földdel és az megtanít téged, a tengernek halai is elbeszélnek” (Jób 12:7-8).

„Jó időben a szülők sétáljanak gyer-

meikkel a mezőn vagy az erdőben. A természet szépségei között mondd el nekik a szombat beiktatásának az okát.” – *Bizonyságtételek, 6. kötet, 358.*

Utazás szombaton

„Ha el szeretnénk nyerni az engedelmeknek ígért áldásokat, akkor szigorúbban kell megünnepelnünk a szombatot. Bizonyos vagyok abban, hogy számos olyan alkalommal utazunk szombaton, amikor elkerülhetnénk. Legyünk elővigyázatosabbak s ne utazgassunk szombaton, azzal a világossággal összhangban, melyet az Úr adott nekünk a szombat megünnepelésére. Járjunk jó példával gyermekeink és ifjaink előtt. Szükségessé válhat ugyan, hogy ha el akarunk jutni a segítségünkre szoruló gyülekezetbe, hogy szombaton utazzunk, átadni az üzenetet, melyet Isten el akar juttatni hozzájuk. Mégis, amennyiben lehetséges, valamely más napon váltsuk meg a jegyet s végezzük el az össze többi szükséges előkészületeket. Mikor utazásunkat megkezdjük, tegyünk meg minden tőlünk telhetőt, hogy ne szombaton érijünk célunkhoz.” – *Bizonyságtételek, 6. kötet, 359-360.*

(Fontos megértenünk azon időket, amikor az idézet íródott. A hívők ez idő tájt lóháton és hinton utaztak, ami meglehetősen sok időt vett igénybe. A hosszú utazásokhoz hajóra vagy kocsira volt szükségük és fizettek a szállításért. A fejlett technika ma megkönnyíti a közlekedést, de az alapelvek időtlenek.)

Összegzés

„Isten komoly áldásokat szőtt a szombat megünnepelésébe, ezért azt kívánja, hogy a szombat az öröm napja legyen számunkra.” – *Bizonyságtételek, 6. kötet, 349.*

Ne feledjük, hogy a szombat annak az ideje, hogy Teremtőnkkel, Megváltónkkal és Megszentelőnkkel beszéljünk. Az az én imám, hogy mindannyian elnyerjük bőséges áldásait.

„Annakokáért az embernek Fia a szombatnak is Ura” (Márk 2:28).

Dolgozz, míg nem jön az éj!

Összeállítás a Bibliából és a Prófétaság Lelkéből Mátyás Ferenc megjegyzéseivel

Modern világunk egyik jellemző vonása az, hogy elveszítettük az éjszaka és a nappal meghatározott rendeltetését. „És látá Isten, hogy jó a világosság; és elválasztá Isten a világosságot a setétségtől” (1 Mózés 1:4).

Emlékszem, hogy még gyermekkoromban voltak olyan csendes vidéki települések, ahol elítélték az éjszakai műszakot a munkahelyeken. „Nappal a munka ideje, az éjszaka a pihenésé” – mondogatták. A minden jónak ellensége gondoskodott arról, hogy bár lassan megszűnnek még a nappali műszakok is, de az éjszakai szórakozóhelyek csak szaporodjanak, tönkretéve az emberekben a nappali munka szeretetét. A modern technikai eszközökkel már bejöttek hajlékainkba, és sajnos felborították sokak házirendjét. Egyszerűen az emberek az éjszakai fáradtság miatt képtelenek dolgozni. Kezdetben a pátriárkális életformával az emberek megszokták, jól megértették és kihasználták a nappal és az éjszaka idejét. Az éjszaka sötétje a pihenés, az alvás ideje, a nappal világossága a munka és a tevékenység volt. Dávid kora reggel dicsőítette Istent: „Serkenj fel te lant és hárfá, hadd kelt-

sem fel a hajnalt!” (Zsoltárok 108:2). Jákob felrótta Lábánnak az éjszaka nehézségeit, mely miatt nem pihenthetett: „Úgy voltam, hogy nappal a hőség emésztett, éjjel pedig a hideg; és az álom távol maradt szememtől” (1 Mózés 31:40). Jézus maga is jól kihasználta a nappal világosságot: „Kora reggel pedig, még szürkületkor, fölkelvén, kiméne, és elméne egy puszta helyre és ott imádkozék” (Márk 1:35). Nagyon kiemelte, ki az, aki éjszaka szeret tevékenykedni. „De mikor az emberek alusznak vala, **eljöve az ő ellensége** és konkolyt vete a búza közé, és elméne” (Máté 13:25). Ma Sátán, a sötétség fejedelme mindent elkövet, hogy megtevéssze, elpusztítsa mindazt, amit Isten jónak nevezett.

Isten szándéka választott népével

„Mert imé, sötétség borítja a földet, és éjszaka a népeket, de rajtad feltámad az Úr, és dicsősége rajtad megláttatik” (Ésaiás 60:2). „Isten azt akarta, hogy népe a világ világossága legyen. Törvénye dicsőségét kellett volna sugározniuk, *életükkel kinyilatkoztatniuk*. Hogy ezt az elgondolását megvalósítsa, a föld népei között

kulcsfontosságú helyre telepítette le a választott népet... *hogy bemutassák a királyok Királyának jellemét minden nemzetiségű ember előtt, és megtanítsák őket Isten iránti tiszteletre, engedelmességre. Isten az egész világnak adta ezt az ismeretet. Az áldozati szertartások tanításai útján magasra kellett volna emelniük Krisztust a nemzetek előtt, hogy mindenki, aki akar, üdvösséghez jusson.*” – *Próféták és Királyok*, 45.

A proféták által meg is fedtte őket többször is e hűtlenségükért.

„Halljátok meg az Úrnak beszédét Izráel fiai, mert pere van az Úrnak a földnek lakóival, mert nincs igazság és nincsen szeretet és nincsen Istennek ismerete a földön” (Hóseás 4:1).

„Krisztus első adventje előtt századokon át sötétség borította a földet, nagy sötétség a népeket. Sátán rávetette ördögi árnyékát az emberek ösvényére, hogy meggátolja őket Isten és az eljövendő világ megismerésében. Tömegek veszteltek a halál árnyékának völgyében. Egyetlen reményük volt e sötétség eloszlására, hogy Isten *kinyilatkoztatja önmagát.*” – *A Nagy Küzdelem*, 337.

A munkálkodó Jézus

„Dávid, Isten felkentje, prófé-

tai szemmel előre látta, hogy Krisztus eljövetele olyan lesz, 'mint a felkelő nap reggeli fénye, mint a felhőtlen reggel' (2 Sámuel 23:4). Hóseás pedig így tett biznyságot: 'eljövetele biztos, mint a hajnalhasadás' (Hóseás 6:3). **A nappali világosság csendesen és szelíden terül el a földön; eloszlatja a sötétség árnyát, és életre kelti a földet.** Ugyanígy támad fel az Igazság Napja, '...sugarai gyógyulást hoznak' (Malakiás 3:20). 'A halál árnyékának földjén...' lakó tömegek 'nagy világosságot' látnak (Ésaiás 9:1). – *Próféták és Királyok*, 427.

Hogyan teljesedett ez az ígért? Jézus kijelentette: „Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága” (János 8:12). „Míg e világon vagyok, e világ világossága vagyok” (János 9:5). „És elálmélkodának az ő tanításán; mert úgy tanítja vala őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók” (Márk 1:22).

„A sokaság pedig ezt látván, elálmélkodék, és dicsőíté az Istent, hogy ilyen hatalmat adott az embereknek” (Máté 9:8). „És követé őt nagy sokaság, és meggyógyítá ott őket” (Máté 19:2).

„Jézus pedig elméne tanítványával a tenger mellé; és nagy sokaság követé őt Galileából és Júdeából,

És Jeruzsálemből és Idumeából és a Jordánon túlról; és a Tirus és a Sidon környékiek is, amikor hallották, hogy miket mível vala, nagy sokasággal jövének ő hozzá.

És megmondá tanítványainak, hogy egy kis hajót tartsanak néki készen, a sokaság miatt, hogy ne szorongassák őt.

Mert sokakat meggyógyított, úgy hogy akiknek valami bajuk volt, reá rohanának, hogy illethessék őt.

A tisztátalan lelkek is, mikor meglátták vala őt, leborulának előtte, és kiáltának, mondván: Te vagy az Istennek a Fia” (Márk 3:7-11).

„Jézus mély figyelemmel kísérte hallgatói arcának minden rezdülését. Az érdeklődést, örömet kifejező arcok megnyugvással töltötték el. Az igazság szavai behatoltak a lélekbe, széttörték az önzés korlátait;

bűnbánatra indítottak, végül hálára ébresztettek, és ez boldoggá tette a Megváltót. Ahogy végigtekintett a hallgatók sokaságán, s már régebben is látott arcokat fedezett föl, arca örömtől ragyogott. Országának polgárait remélte látni bennük.” – *Jézus Élete*, 204.

A munkára szólító Jézus

„Mikor pedig látta vala a sokaságot, könyörületességre indula rajtok, mert el voltak gyötörve és szétszórva, mint a pásztor nélkül való juhok.

Akkor monda az ő tanítványainak: Az aratni való sok, de a munkás kevés.

Kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába” (Máté 9:36-38). „És hozzájuk menván Jézus, szóla nékik, mondván: Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön.

Elmenván azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében,

Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, a mit én parancsoltam néktek: és ímé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!” (Máté 28:18-20).

Vajon csak a tanítványokra vonatkozott ez?

„Valakik pedig befogadák őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az ő nevében hisznek” (János 1:12).

Mit rejt magában ez a hatalom? Küldetést: „Ti vagytok a világ világossága. Nem rejtethetik el a hegyen épített város” (Máté 5:14).

Azok, akik megértik küldetését, egy olyan hatalom körforgásába kell, hogy kerüljenek, ahol a dicséret, hála és boldog szeretetszolgálat által szemléltetniük kell a nagy adományozó jellemét, az élet törvényét, ahol „senki sem keresi a maga hasznát”. „A Krisztus ajkáról... elhangzó igazság gyöngyszemeit sokan elraktározták szívükben. Bennük új gondolatok keltek életre, új célkitűzések ébredtek, új történelem kezdődött. Krisztus megfeszítése és feltámadása után ezek az emberek előléptek, és a **munka nagyságá-**

hoz méltó bölcsességgel és buzgósággal töltötték be isteni küldetésüket. Olyan üzenetet hordoztak, mely az emberek szívéhez szól, gyengítették az ezrek életét oly régóta megkötöző babonákat. Bizonyágtevésük nyomán az emberi elméletek, filozófiák balga meséknek tűntek. Hatalmas eredmények születtek a Megváltó szavai nyomán, melyeket az elámult, megrettent sokaságnak mondott a jeruzsálemi templomban.” – *Jézus Élete*, 524.

Jézus önmagáról így beszélt: „Nékem cselekednem kell annak dolga, aki elküldött engem, amíg nappal van: eljő az éjszaka, mikor senki sem munkálkodhatik. Míg e világon vagyok, e világ világossága vagyok” (János 9:4-5).

„Ha valaki nappal jár, nem botlik meg, mert látja e világnak világosságát” (János 11:9). Aki Isten akaratát cselekszi, az Isten által kijelölt ösvényen jár, az nem botlik meg, nem esik el. Isten vezérlő Lelkének világossága tisztán érzékelteti kötelességét, és egyenesen vezeti munkája végzetéig. 'De aki éjjel jár, megbotlik, mert nincsen abban világosság' (János 11:10). Aki a maga választotta ösvényen jár, ahová Isten nem hívta, az megbotlik. Számára a nap éjbe fordul, s bárhol jár, nem lesz biztonságban.” – *Jézus Élete*, 444.

Egy veszély

„Sátán taktikájába beleillik, hogy az emberek tartsák meg a vallás formáit, de nélkülözzék az **élő kegyességet.**” – *Jézus Élete*, 338.

„**A lelki sötétség, amely ráborul nemzetekre, egyházakra és egyénekre, nem az isteni segítség és kegyelem önkényes visszavonásának tulajdonítható, hanem annak, hogy az ember semmibe veszi, illetve elutasítja a mennyi világot.** Megkapóan illusztrálja ezt az igazságot a Krisztus korabeli zsidó nép történelme. Az izraeliták a világnak hódoltak, Isten szavát elfelejtették és értelmük elhomályosult; szívük földi, érzéki lett. Ezért nem tudtak a Messiás adventjéről. Büszkeségükben és hitetlenségükben elutasították a Megváltót.” – *A Nagy Küzdelem*, 337.

A tanítványok napjaiban

Jézus menybemenetele után, miután a tanítványok elnyerték a Szentlélek ígéreteinek beteljesedését, nagy erővel tettek bizonyosságot Krisztusról.

„Gondolataik egyetlen tárgya: Krisztus volt; egyetlen céljuk: országának fejlesztése. Lelkületük, jellemük hasonlóná vált a Mesteréhez és az emberek láthatták rajtuk, 'hogy a Jézussal voltak vala' (Apcs 4:13). Jézus nevét valóban nagy bizalommal ejthették ki; hiszen legjobb barátjuk és idősebb testvérük volt. Vele való szoros összeköttetésük boldog közösséget teremtett közöttük. Milyen tüzes ékesszólással fejezték ki gondolataikat, midőn bizonyosságot tettek Róla! Szívük annyira túláradt szeretettel és oly mélységes jóindulat hatotta át őket, hogy képesek voltak akár a világ végére is elmenni, hogy bizonyosságot tegyenek Krisztusról. Teljes szívből vágytak a Jézus által megkezdett mű fejlesztésére. Felismerték nagy tartozásukat a mennyel szemben és felelősségük súlyát is, melyet munkájuk mér rájuk. A Szentlélek által megerősödve, nagy buzgalommal láttak munkához, hogy a kereszt győzelmét biztosítsák. A Lélek elevenítette meg őket és beszélt általuk. Arcukról Krisztus békéje sugárzott; életüket szolgálatának szentelték. Egész lényük bizonyosságot tett arról az átalakulásról, mely bennük végbement.” – *Az Apostolok Története*, 31-32.

„Az apostolok napjaiban a hívőket komolyság és lelkesedés jellemezte. Oly fáradhatatlan buzgalommal munkálkodtak Mesterükért, hogy országának drága evangéliuma, minden ellenállás ellenére, aránylag rövid idő alatt, a föld minden lakott részében elterjedt. Jézus követőinek buzgalmát az ihletett Írásokban feljegyezték számunkra, és minden idők hívőinek bátorítására.” – *Az Apostolok Története*, 394.

Isten csak a vele együttműködő lelket tudja megáldani

„Krisztushoz hasonlóan a magaságos Isten követeinek is el kell helyezkedniük azokon a nagy forgalmú utakon, ahol találkozhatnak a világ minden részéből jövő, arra elhaladó tömeggel. És hozzá hasonló-

„A gyermekek és ifjak otthonukban is misszionáriusok legyenek úgy, hogy elvégzik azokat a feladatokat, amelyeket valakinek el kell végeznie... A kicsiny dolgok hűséges elvégzése által – amelyek talán lényegtelennek tűnnek – bebizonyíthatod, hogy igazi missziólelkülettel rendelkezel.”

an – az ént Istenbe rejtve –, vetniük kell az evangélium magját, feltárva másoknak a Szentírás drága igazságait. A mag aztán mély gyökeret ver az emberek szívében, és kikel, hogy örök életet teremjen.” – *Próféták és Királyok*, 47.

„Láttam, ha Isten népe nem tesz erőfeszítést, de várja a felüdülés elnyerését, ami eltávolítja helytelenségeit, kijavítja tévedéseit; ha abban bíznak, hogy az megtisztítja őket a test és lélek szennytől, és alkalmassá teszi őket a harmadik angyal hangos kiáltására, híjával találatnak.” – *Bizonyoságtételek*, 1. kötet, 619. „Az egész egyház megújulásában reménykedünk? Az az idő sohasem jön el. Az egyházban vannak meg nem tért személyek, akik nem egyesülnek komoly, győzelmes imában. Egyénenként kell dolgoznunk! Többet kell imádkoznunk és kevesebbet beszélnünk.” – *Szemelvények*, 1. kötet, 122.

„Biztosak lehetünk, hogy a Szentlélek kitöltésekor azok, akik nem nyerték el és nem méltányolták a korai esőt, nem látják és nem értik meg a késői eső értékét.” – *Bizonyoságtételek a Lelkészeknek*, 399.

„Csak azok kapnak nagyobb világosságot, akik világosságban élnek. Ha naponta nem haladunk előre a cselekvő keresztényi erények példamutatásában, nem ismerjük fel a Szentlélek megnyilatkozását a késői esőben. Körülöttünk minden szívre hullhat, de nem fogjuk sem észrevenni, sem elnyerni.” – *Bizonyoságtételek a Lelkészeknek*, 507.

Kik dolgozzanak? Mindenki!

„Míg a menny nagy igyekezettel gyorsan küldi hírnökeit a világ minden tájára, hogy előrevigyék a meg-

váltás művét, Isten élő egyházának is együtt kell dolgoznia Jézus Krisztussal. Mi Jézus láthatatlan testének tagjai vagyunk. Ő a fej, aki a test minden tagját irányítja. Végtelen kegyelméből Jézus maga munkálkodik az emberi szívekben, és lenyűgöző lelki változásokat visz véghez, melyeket az angyalok csodálattal és örömmel szemlélnek.” – *The Review and Herald*, 1908. december 24.

„Ha valaha is szólt általam az Úr, Ő szól most, mikor azt mondom, hogy nevelő, lelkész és orvos munkásainknak egyetlen egésznek kell alkotniuk, hogy mindnyájan Isten felügyelete alatt tevékenykedjenek, segítsék egymást, egymás áldására legyenek... Az Úr felhívja fiataljainkat, hogy lépjenek be iskoláinkba, és halogatás nélkül képeztessek ki magukat a szolgálatra. Alapítsunk iskolákat, sokféle városokon kívül eső helyeken, ahol a fiatalok oly nevelésben részesülhetnek, mely előkészíti őket arra, hogy az örömhír és az egészségügy hittérítői legyenek.” – *Bizonyoságtételek*, 9. kötet, 115.

„A legnemesebb értelemben misszionáriusok azok a nők, akik készségesen végzik el feladatukat, vidám lélekkel segítenek férjüknek a teher hordozásában és Istennek nevelik gyermekeiket.” – *Boldog Otthon*, 206.

„A gyermekek és ifjak otthonukban is misszionáriusok legyenek úgy, hogy elvégzik azokat a feladatokat, amelyeket valakinek el kell végeznie... A kicsiny dolgok hűséges elvégzése által – amelyek talán lényegtelennek tűnnek – bebizonyíthatod, hogy igazi missziólelkülettel rendelkezel.” – *Boldog Otthon*, 254.

„Ha a szülők szívében az Úr Lelke munkálkodik, akkor imáik és köny-

nyek feljutnak Istenhez, s ha komolyan könyörögnek, kegyelmet és bölcsességet kapnak a mennyből és képesek lesznek dolgozni megtéretlen gyermekeikért. Ha ez a Lélek nyilvánul meg az otthonban, akkor ezt a gyülekezetbe is elviszik magukkal, s akik otthon misszionáriusok, Isten eszközei lesznek a gyülekezetben és a világban is. Az Isten által alapított intézmények így teljesen más jelleget fognak ölteni.” – *The Review and Herald*, 1893. március 14.

Krisztus rád vár!

„Az Úr arra szólít fel, hogy minden talentumunkat és képességünket állítsuk szolgálatába. Amikor a tunyaság és hanyagság szégyenét eltávolítják az egyházból, az Úr Lelke kegyelmesen fog megnyilvánulni. Az isteni erő egyesül az emberi erőfeszítéssel, s az egyház tapasztalni fogja a Seregek Urának gondviselészerű közbelépését. Az igazság fénye szerte fog áradni, mely Istennek, és akit Ő küldött, a Jézus Krisztusnak ismerete. Ahogy az apostolok idejében, most is sok lélek fog megtérni az Úrhoz. A föld fénylik a mennyei angyal dicsőségétől... **Ha az egyház pusztasága viruló mezővé válik, a viruló mező pedig erdővé, az az Isten Szentlelkének köszönhető, mely kitöltött népére.** A mennyei hírnökök régóta várnak az emberi eszközökre, az egyház tagjaira, hogy együttműködjenek velük az elvégzendő munkában. **Rád várnak. A terület oly nagy, a terv olyan átfogó, hogy minden megszentelt szívet – mint az isteni hatalom eszközét – szolgálatba kell állítani...**

Mindenkinek, aki ismeri a jelenvaló igazságot, félre kell tennie a nézeteltéréseket, az irigységet, a gonosz beszédet és gondolatokat. Együtt haladjatok, együtt haladjatok! 'Lelketeiket az igazság iránt való engedelmességben képmutatás nélkül való atyafiúi szeretetre tisztítván meg a Lélek által, egymást tiszta szívből buzgón szeressétek' (1 Péter 1:22). – *General Conference Bulletin*, 1893. február 28.

„Azok, akik nem tesznek határozott erőfeszítést, hanem kegyeszerűen várnak a Szentlélekre, aki kényszeri-

ti őket a cselekvésre, elvesznek a sötétségben. Ne ülj nyugodtan, semmit sem téve Isten munkájában!” – *Christian Service*, 228.

„Ez időre szóló jövendölés így hangzik: Amikor az isteni hatalom egyesül az emberi erőfeszítéssel, a munka úgy terjed, mint tűz a tarlón. Isten olyan erőket fog alkalmazni, melyeknek eredetét ember képtelen felfogni. Angyalok fogják végezni a munkát, amit embereknek kellett volna, ha a végrehajtás áldását nem vetették volna meg, válaszul Isten ígényére.” – *Szemelvények*, 1. kötet, 118.

„A harmadik angyalhoz csatlakozó angyal be fogja tölteni az egész földet dicsőségével. Egy világméretű munka és rendkívüli erő jelentkezésének megjövendölése ez... Isten szolgálói szent lelkesedéstől fénylő arccal sietnek egyik helyről a másikra, hogy hirdessék a menny üzenetét. Az egész földön ezernyi hangon szól majd a figyelmeztetés.” – *A Nagy Küzdelem*, 543-544.

Testvéreim, munkálkodjunk, míg nappal van. Nem elégséges az, hogy elfogadtuk az igazságot és a maradék egyházhoz tartozunk. Dolgozzunk, míg világosságunk, „Jézus” a szentek szentjében van! Dolgozzunk, míg Szentlelke fáradozik érdekünkben!

Ha nem dolgozunk

„A nagy lelki világosság ideje azonos mértékű sötétséggé válhat, ha az abban részesülők nem fogadják azt szent tisztelettel és nem tesznek eleget elvárásainak. A Szentlélek befolyása megszűnik, ha az ember nem értékeli annak szentségét, és elhagyja a szent területet. Közvetlenül Isten forrása mellett kell állniuk azoknak, akik növekedni akarnak lelki ismeretekben, és újra és újra inniuk kell a megváltás kútjából, amely oly kegyelmesen megnyílt számukra. Soha nem szabad elhagyniuk a frissítő forrást! Szükséges, hogy Isten jósága és együttérzése töltse meg szívüket hálaival és szeretettel, és folyamatosan vegyenek az élő vízből.” – *Szemelvények*, 1. kötet, 127.

„Az önigazultság nem megigazultság; és azoknak, akik ezt nem látják be, viselniük kell e végzetes téve-

dés következményeit. Ma sokan állítják, hogy engedelmeskednek Isten parancsolatainak, de szívükben nincs Isten iránti szeretet, amelyből másoknak is jutna. Krisztus arra szólítja ezeket az embereket, hogy munkálkodjanak vele a világ megmentésén, de nekik elég, ha csak mondják: 'Én elmegyek, uram', és nem mennek. Nem dolgoznak együtt azokkal, akik Istennek szolgálnak. Restek. A megbízhatatlan fiúhoz hasonlóan hazug ígéreteket tesznek Istennek. Az egyház ünnepélyes fogadalmához csatlakozva megígérik, hogy követik az Igét, és szolgálják Istent, de nem teszik. Szájukkal mondják, hogy Isten fiai, de életük és jellemük az ellenkezőjét bizonyítja. Nem adják át akaratukat Istennek. Életük hazugság.” – *Krisztus Példázatai*, 188.

„Milyen sokan bánkódnak majd elmulasztott alkalmuk miatt, amikor már mindörökre késő! Ma még vannak talentumaink és alkalmaink, bár nem tudjuk, hogy meddig. Tehát dolgozzunk, amíg nappal van. Mert eljön az éjszaka, amikor senki sem munkálkodhat. 'Boldog az a szolga, akit az ő ura, mikor haza jő, ily munkában talál.' – *Bizonyságtételek a Lelkészeknek*, 75.

„Ha lelkiismeretesen ápolod lelked szőlőskertjét, Isten munkatársul vesz maga mellé, és megbíz azzal, hogy ne csak magadért munkálkodj, hanem másokért is. Bár Krisztus a szőlőskerten a gyülekezetet érti, de azt nem mondja, hogy csak a gyülekezet tagjait szeressük, és csak értük munkálkodjunk. Az Úr szőlőskertjét ki kell szélesíteni. Az Úr ki akarja terjeszteni szőlőjét az egész világra. Amikor eligazítást és képességet ad az értékes palánták gondozásához, nekünk is meg kell tanítanunk rá másokat. Így szélesítjük az Úr szőlőjét. Isten látni akarja hitünk, szeretetünk és türelmünk jeleit. Figyeli, hogy felhasználjuk-e minden lelki ajándékunkat; igyekszünk-e jól képzett munkások lenni szőlőjében a földön, hogy beléphessünk országába, abba az édeni otthonba, amelyet Ádámnak és Évának törvényszegésük miatt el kellett hagyniuk.” – *Krisztus Példázatai*, 190.

Nyomtatta és terjeszti:

Hetednap Adventista Reformmozgalom
Magyarországi Területe.
2146 Mogyoród, Gödöllői út 201.
www.hnarm.hu; e-mail: info@hnarm.hu
Tel: 30/697-2610

Nyomtatás készült:

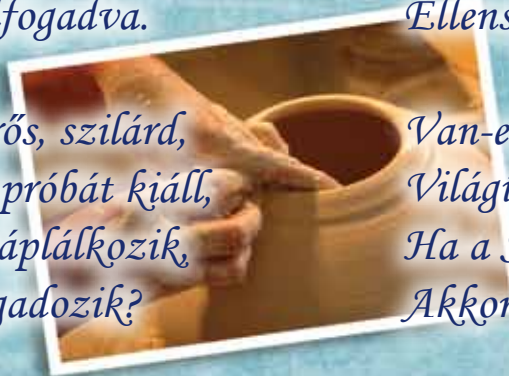
Editura Păzitorul Adevărului
Str. Morii, Nr. 27. 505200, Făgăras - Jud. Brasov
Tel. 0268 213714, Fax 0268 214111,
www.azsmr.ro, e-mail: info@azsmr.ro
ISSN 1222-8532

Van-e ruhád?

*Van-e ruhád menyegzői,
Tiszta fehér folt nélküli?
Jézus vérében megmosva,
Kegyelméből elfogadva.*

*Van-e szeretet szívedben,
Nem változó, ernyedetlen,
Felebarátot menteni,
Ellenséget is szeretni?*

*Van-e hited, erős, szilárd,
Amely minden próbát kiáll,
Mely felülről táplálkozik,
És sohasem ingadozik?*

*Van-e olaj a mécsesedben,
Világítani a sötétségben?
Ha a Szent Lélek táplálja,
Akkor lehet égi fáklya.*

*Van-e remény, meg nem szűnő,
Napról-napra erősödő,
Jézusunkra feltekintő,
Soha-soha nem csüggedő.*

*Van-e ruhád menyegzői,
Tiszta fehér, folt nélküli?
Jézus előtt megjelenni,
Vele menyegzőre menni?*